



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Přemysla Špicara a přísedících Mgr. Bc. Ladislava Smoly a Jiřího Ševčíka v hlavním líčení konaném dne 29. ledna 2020 v Plzni

takto:

obžalovaní

- 1) **M** [REDACTED] **R** [REDACTED], narozená [REDACTED] ve [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], t.č. ve vazbě ve Věznici [REDACTED],
- 2) **R** [REDACTED] **H** [REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], t.č. ve vazbě ve Věznici [REDACTED],

jsou vinni, že

dne 14. 04. 2017 v době od 14:00 hodin do 18:00 hodin s **A** [REDACTED] **S** [REDACTED] **B** [REDACTED], nar. [REDACTED], v bytě č. [REDACTED], v [REDACTED], v bytovém domě [REDACTED], ve kterém byli obžalovaní **R** [REDACTED] **H** [REDACTED] a **M** [REDACTED] **R** [REDACTED] ubytování prostřednictvím pracovní agentury [REDACTED] s.r.o., společně konzumovali nezjištěné množství alkoholu, kdy poté obžalovaní navrhli, že odvezou poškozenou na její ubytovnu, s čímž poškozená souhlasila a z uvedeného bytu pak odjeli osobním motorovým vozidlem tov. zn. Škoda Citigo, barva [REDACTED], opatřené vpředu RZ [REDACTED], zadní RZ [REDACTED], přičemž pak téhož dne kolem 19:00 hodin v Plzni, poblíž ulice V Břízkách, vpravo od lesní cesty, obžalovaný **R** [REDACTED] **H** [REDACTED] zastavil a opět popíjeli alkohol. Poté odešel obžalovaný **R** [REDACTED] **H** [REDACTED] do lesa a po návratu se zeptal, zda se mu líbí jeho přítelkyně – obžalovaná **M** [REDACTED] **R** [REDACTED], zda by s nimi chtěla mít sex ve třech, přičemž však nečekal na odpověď a poškozenou **A** [REDACTED] **S** [REDACTED] **B** [REDACTED] fyzicky

napadl ranami do obličeje, k čemuž se přidala i obžalovaná M■■■■■■ R■■, která A■■■■■■ S■■■■■■ B■■■■■■ udeřila několika ranami otevřenou dlaní do obličeje, následně obžalovaný R■■■■■■ H■■■■■■ chytil A■■■■■■ S■■■■■■ B■■■■■■ za obě ruce, které jí skroutil za záda, přičemž obžalovaná M■■■■■■ R■■ ruce poškozené svázala tzv. gumolanem opatřeným na obou koncích kovovými háky, obžalovaní jí říkali aby byla zticha, vyhrožovali jí zabitím. Když byla poškozená svázaná, tak jí obžalovaný H■■■■■■ sundal kalhoty a přinutil poškozenou, aby prováděla felaci jeho přirození, přičemž obžalovaná M■■■■■■ R■■ držela její hlavu a tlačila jí hlavu směrem na penis obžalovaného, přičemž se poškozená nemohla bránit, protože měla svázané ruce. Poté se obžalovaní navzájem líbali a poté obžalovaná M■■■■■■ R■■ odešla k vozidlu obžalovaného, ze kterého vzala kuchyňský nůž o délce čepele cca 15 cm a tímto nožem začala jezdit po krku poškozené, která podle svého vyjádření asi zkolabovala a sesunula se k zemi. Obžalovaný R■■■■■■ H■■■■■■ poškozenou otočil na kolena, kdy poškozená klečela na kolenou se svázanými rukama za zády, a stáhl jí kalhoty a kalhotky a vykonal na ní pohlavní anální a vaginální styk, čemuž se poškozená nebránila, protože měla strach. Obžalovaná M■■■■■■ R■■ přitom masturbovala. Následně musela poškozená orálně uspokojovat obžalovanou M■■■■■■ R■■, kdy obžalovaná mezitím rukou uspokojovala obžalovaného R■■■■■■ H■■■■■■, což trvalo asi pět minut. Poté obžalovaná M■■■■■■ R■■ vzala opětovně do ruky zmíněný nůž a poškozená v obavě o svůj život začala utíkat, kdy ji obžalovaná dostihla, povalila na zem a verbálně poškozenou urážela, že je kurva a poté byla odtažena k vozidlu obžalovaného, kde jí byly opětovně svázané ruce, a všichni nastoupili do vozidla obžalovaného. Během jízdy se poškozené podařilo uvolnit ruku, a když stáli na křižovatce ulic Skvrňanská x Tylova x Vejprnická x Domažlická na semaforech, z vozidla utéci a prostřednictvím zde přítomných osob zavolat Policii České republiky, přičemž v důsledku společného jednání obžalovaných se u poškozené B■■■■■■ jako reakce na závažný stres rozvinula posttraumatická stresová porucha projevující se zejména v tom, že v prvních měsících nebyla schopná si ani zajistit základní potřeby, byla odkázaná na pomoc okolí, když si nebyla schopná dojet ani nakoupit, bála se lidí, bála se vycházet. Došlo k narušení i důvěry k lidem, došlo k narušení sexuálního života, nebyla schopná pohlavního styku, nebyla schopna chodit do práce, trpěla úzkostmi, docházelo k poruchám spánku a poruchám příjmu, přičemž příznaky posttraumatické stresové poruchy byly u poškozené přítomny nejméně po dobu šesti měsíců,

tedy

společným jednáním

- jiného násilím donutili k pohlavnímu styku souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a se zbraní a takovým činem způsobili těžkou újmu na zdraví,
- jinému bez oprávnění bránili užívat osobní svobody,

čímž spáchali

- zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), c), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku,
- přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku,

vše ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný R■■■■ H■■■■ podle § 185 odst. 3) trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1) trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti (6) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se k trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 80 odst. 1, 2) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest vyhoštění ve výměře deset (10) roků.**

Podle § 70 odst. 2) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci – kuchyňského nože s černou plastovou rukojetí s čepelí o délce 10 cm.**

Obžalovaná M■■■■ R■■■ podle § 185 odst. 3) trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1) trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti a půl (5,5) roku.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se k trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 80 odst. 1, 2) trestního zákoníku se obžalované ukládá **trest vyhoštění ve výměře deset (10) roků.**

Podle § 228 odst. 1) trestního řádu se **obžalovaným ukládá povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ 41197518, se sídlem Praha 3, Orlická 2020/4, částku ve výši 6 564,11 Kč, a to rukou společnou a nerozdílnou.**

Podle § 229 odst. 1) trestního řádu se **poškozená A■■■■ S■■■■ B■■■■, nar. ■■■■ ■■■■, zastoupená zmocněncem JUDr. Jiřím Matznerem, Ph.D., LL.M., advokátem Advokátní kanceláře se sídlem Anny Letenské 34/7, 120 00 Praha 2, odkazuje s nárokem na náhradu škody a nemajetkovou újmu v penězích na občanskoprávní řízení.**

Odůvodnění:

1. V úvodu toho odůvodnění rozsudku je třeba uvést následující. Na shora jmenovanou obviněnou podal dne 24. 05. 2018 státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Plzni - město obžalobu pro jednak zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1., odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, vše ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Žalovaného jednání se měla dopustit společně s R■■■■ H■■■■, na kterého byla předtím pro stejný skutek podána samostatná obžaloba z důvodu, že obviněná R■■■ v té době nebyla pro orgány trestního řízení dostupná.
2. Na podkladě takto podané obžaloby bylo u Okresního soudu v Plzni – město konáno hlavní líčení, kdy rozsudkem ze dne 11. 09. 2018, pod č.j. 1 T 55/2018, obžalovaná byla uznána vinnou ve smyslu podané obžaloby. Na podkladě podaného odvolání ze strany obžalované a státního zástupce rozhodl dne Krajský soud v Plzni usnesením pod č.j. 6 To 358/2018 tak, že podle § 257 odst. 1 písm. a) tr. ř., že se ruší předmětný rozsudek v celém rozsahu a věc se předkládá Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o příslušnosti. Krajský soud v Plzni tak učinil na základě závěrů psychiatrického znaleckého posudku, který si opatřil v rámci odvolacího řízení a zjištění

posttraumatické stresové poruchy u poškozené. Vrchní soud v Praze pak usnesením ze dne 09. 04. 2019 pod č.j. 10 Ntd 5/2019 rozhodl tak, že podle § 24 odst. 1 tr. ř. je k projednání a rozhodnutí věci příslušný Krajský soud v Plzni jako soud prvního stupně. Vrchní soud v Praze přisvědčil závěrům krajského soudu, který má za to, že je na místě – právě s ohledem na znalecké závěry o několik měsíců trvající posttraumatické stresové poruše u poškozené B██████ - právně posoudit následek stíhaného jednání jako těžkou újmu na zdraví, a potažmo kvalifikovat skutek mj. jako zločin znásilnění dle ustanovení § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, kdy trestní sazba stanovená na tento zvlášť závažný zločin činí pět let až dvanáct let odnětí svobody, což zakládá věcnou příslušnost krajského soudu.

3. Rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město ze dne 20. 04. 2018, sp. zn. 5 T 118/2017, byl R██████ H██████ uznán vinným zvlášť závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku, přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, přečinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a přečinem omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, vše ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Na základě podaného odvolání ze strany obžalovaného do výroku o trestu odnětí svobody byl tento rozsudek v tomto výroku zrušen rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 08. 2018, sp. zn. 7 To 227/2018, a uložen mu trest odnětí svobody v trvání 5 roků se zařazením k výkonu trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou.
4. Poté státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Plzni – město podal návrh na povolení obnovy řízení v neprospěch R██████ H██████ (s ohledem na znalecký posudek z odvětví psychiatrie opatřený ve věci obžalované M██████ R██████). Konečným výsledkem bylo usnesení Krajského soudu v Plzni, kterým byl rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 08. 2018, sp.zn. 7 To 227/2018 zrušen, jakož byla zrušena i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.
5. Následně Okresní soud Plzeň – město předložil věc R██████ H██████ Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o příslušnosti. Vrchní soud v Praze dne 23. 10. 2019 usnesením pod č.j. 2 Ntd 13/2019 rozhodl tak, že podle § 24 odst. 1 tr.ř. je k projednání a rozhodnutí trestní věci obžalovaného R██████ H██████ příslušný Krajský soud v Plzni jako soud I. stupně.
6. Krajský soud v Plzni rozhodl pak dne 15. 11. 2019 v neveřejném zasedání v Plzni v trestní věci obou obžalovaných tak, že podle § 23 odst. 3 tr.ř. se trestní věc obžalovaného R██████ H██████, narozeného ████████, vedená u Krajského soudu v Plzni pod sp.zn. 4 T 13/2019 spojuje s trestní věcí obžalované M██████ R██████, narozené ████████, vedené u Krajského soudu pod sp.zn. 4 T 6/2019, ke společnému projednání a dále bude věc vedena pod sp. zn 4 T 6/2019. Oba obžalovaní byli následně upozorněni na možnost přísnější právní kvalifikace.
7. Ze shora uvedených důvodů bylo nyní konáno u Krajského soudu v Plzni, jako soudu místně a věcně příslušného, nové hlavní líčení. V rámci dokazování byli vyslechnuti oba obžalovaní, za souhlasu stran přečteny výpovědi svědkyně – poškozené B██████, H██████ a Š██████. Rovněž za souhlasu stran byly podle § 211 odst. 5 tr.ř. závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, k osobám obou obžalovaných. K osobě poškozené byla vyslechnuta znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Rovněž byly stranám předloženy, nebo byly přečteny další, níže uvedené, listinné důkazy.
8. Návrhy na doplnění dokazování nebyly vzneseny.
9. Obžalovaná M██████ R██████ (dále jen obžalovaná) v procesním postavení obviněné nejprve

využila svého práva a k věci nevypovídala, uvedla pouze k osobě, že neužívá žádné návykové látky ani alkohol a nebyla léčena na psychiatrii. V další výpovědi uvedla, že se chce k trestné činnosti doznat. Uvedla, že událost byla v dubnu 2017, byli s H. a B. v pronajatém bytě v , adresu si nepamatuje. H. navrhnul, aby jeli na piknik. S B. s tím souhlasili. Jeli do lesa, tam udělali piknik a pili vodku. Potom se H. zeptal B. (dále jen poškozené), zda chce sex do trojice, nečekal však na odpověď, strčil do B. a začal ji fackovat. Ona sama se na to chvíli dívala, a jelikož se H. bála, kdy jí před tím v Čechách bil, tak se k tomu násilí přidala. Dala poškozené facku. H. ji držel za ruku a řekl jí, aby poškozenou svázala gumovým lanem. Sama poškozené jednou řekla, že ji zabije, H. jí toto řekl několikrát. Bála se, pak H. poškozenou donutil k orálnímu sexu, a to v době, kdy měla svázané ruce. Sama dvakrát hlavu poškozené přirážela k H. tělu. Pak jí H. řekl, že má poškozenou postrašit. Tedy běžela k autu pro nůž a začala s ním mávat okolo poškozené. Následně H. donutil poškozenou k pohlavnímu styku. Potom probíhal pohlavní styk mezi ní a poškozenou. Pak H. opět řekl, že musí poškozenou postrašit. Mezitím si poškozená uvolnila svázané ruce a chtěla utéct. Opět jí H. poručil, že má poškozenou chytit. To udělala, neboť se H. bála. H. jí opět nařídil, aby poškozené svázala ruce a posadila do auta. Pak jeli v autě. Poškozená si mezitím uvolnila ruku, když stáli na semaforech, tak poškozená z auta utekla. Sama předstírala, jako že chce poškozenou chytit, neboť se bála H. Bezprostředně po činu odjeli do Holandska, tam ji H. zbil, skončila v nemocnici. Toto oznámila v Holandsku policii. Činu velmi lituje, nechtěla nikomu ublížit a ani poškozené. Čin se stal velmi rychle a taky na ni působil alkohol, co vypili. Chce se poškozené omluvit. Dále k otázkám uvedla, že H. byl hodně agresivní, bála se jeho agresivity, H. se nyní bojí. Už si nevzpomíná, jak držela nůž poškozené u krku. V rámci vazebního zasedání obviněná využila svého práva a nevypovídala ani k osobě ani k věci.

10. V rámci dokazování v hlavním líčení u okresního soudu v podstatě setrvala na své poslední předešlé výpovědi včetně subjektivní stránky, tj. že tak činila ze strachu z H., a navíc mj. uvedla, že H. věděl, že ona má sexuální zaměření jen na chlapce, že ona rozumí česky jen jednotlivá slova a na poškozenou tehdy mluvila trochu česky a posunky rukama a nohama, že v jednu chvíli poškozené řekla, že jí nezabije, přičemž neví, zda poškozená tomu rozuměla, že se dívala i na jinou stranu, neboť jí takové věci nebaví a dívat se nechtěla, proto během sexu H. s poškozenou dvakrát z místa odešla, tudíž všechno dobře neviděla, že na místě skutku bylo světlo od ohně, že žádnou částí nože se poškozené nedotýkala, že v jednu chvíli měla telefon poškozené v ruce, neboť jí zájímalo, co v tom telefonu poškozená měla, avšak nikdo to tam nenahrával, že v té chvíli, kdy si klekla nad hlavu poškozené, jí H. nepomáhal, že si nepamatuje, zda poškozenou někdo v autě při cestě z místa činu byl, a že podle jejího názoru byl tehdy H. vůči poškozené brutálnější než ona.
11. Nyní v rámci dokazování v novém hlavním líčení využila práva nevypovídat s tím, že chce jenom podat prohlášení a nebude odpovídat na otázky. Vyslovila souhlas se svojí dřívější výpovědí a dodala, že chce uvést, že je jí hodně líto, co se stalo.
12. Obžalovaný R. H. v hlavním líčení u Okresního soudu Plzeň - město vypověděl, nejprve ke svým osobním, rodinným a majetkovým poměrům. K věci uvedl, že se chce přiznat a současně chce dát na pravou míru několik věcí z policejního spisu. Oproti skutečnosti v obžalobě nesouhlasí, že poškozenou několikrát udeřil otevřenou dlaní do tváře. Poškozenou do tváře vůbec neudeřil, pokud by tak učinil, měla by modřiny, to musela udělat M. R. Dále není pravda, že poškozenou povalil na zem, to udělala také M. R. Viděl, jak M. R. poškozenou několika ranami otevřenou dlaní udeřila do obličeje. Není pravda, že po tomto jednání chytil poškozenou za obě ruce, zkroutil je poškozené za záda a svázal gumovým provazem na konci s kovovými háčky, to udělala sama M. R. Také nesouhlasí s tím, že by poškozené vyhrožoval zabitím či zakopáním pod zem. Pokud se týká

části obžaloby, kde mu je kladeno za vinu, že v době, kdy poškozená měla svázané ruce za zády, měl poškozené stáhnout kalhoty a přinutit ji k felaci penisu, tak k tomu uvádí, že sama poškozená se ho ptala, zda s ní chce mít sex, na což jí řekl, že není problém. Poškozená mu stáhla kalhoty a udělala orální sex, v tu dobu poškozená neměla svázané ruce za zády. Felace penisu trvala asi minutu, k ejakulaci nedošlo. Poškozená neměla svázané ruce při žádném pohlavním styku. Potom M. R. začala bláznit a svázala poškozené ruce. Obžalovaný dále uvedl, že M. R. nevezala hlavu poškozené a nepřirážela k jeho tělu v době felace penisu. S M. R. se nelíbal. V době, když docházelo k orálnímu sexu mezi ním a poškozenou, M. R. se pohybovala asi 15 metrů od nich, různě pobíhala, byla asi v nějakém šoku. O kuchyňském noži ví pouze ze spisu, ten nůž nikdy neviděl. Neviděl, že by M. R. měla nůž v ruce, ani to, že by jím přejížděla po krku poškozené. On poškozenou tímto způsobem také neatakoval. Nepamatuje si, zda poškozená upadla do bezvědomí, byl opilý. Neviděl, co všechno M. R. dělala, byla v nějakém šoku, běhala a křičela. Pohlavní styk s poškozenou mohl trvat minutu, nebo méně. Nepamatuje si polohu při souloži s poškozenou, neejakuloval. Když měl s poškozenou pohlavní styk, neví, zda to M. R. sledovala, neviděl, že by M. R. při jeho souloži s poškozenou masturbovala. Viděl, jak M. R. poškozené sundala kalhotky a měla s ní orální sex, M. R. si sundala kalhotky a stála nad poškozenou. Neví, zda v tomto okamžiku měla poškozená svázané ruce za zády. Není pravda, že soulož s poškozenou někdo natočil na telefon. K orálnímu sexu mezi poškozenou a M. R. došlo nedobrovolně. Donutila ji k tomu M. R. V té době M. R. menstruovala. Neví o tom, že by si vyndávala tampón. Není pravda, že v době kdy mělo docházet k orálnímu sexu mezi poškozenou a M. R., že by současně docházelo k masáži jeho penisu ze strany poškozené. Není pravda také to, že po tomto jednání poškozenou odtáhli do vozidla, opětovně ji svázali a odjeli. M. R. přišla s poškozenou, ta měla ruce svázané, nastoupily do auta dozadu a on seděl jako řidič. Poškozená seděla za řidičem a z druhé strany seděla M. R. Vozidlem jeli do bytu v , kde bydleli. Dojeli k autobusovému nádraží, odtud byly asi 2 nebo 3 kilometry do bytu. Do toho bytu nedojeli všichni, protože poškozená utekla z vozidla. On a M. R. jeli do bytu sbalit věci. Pak jeli směrem do města, kde je chtěli zastavit policisté, ale ujeli jim. Ujeli k pivovaru, za garáží zaparkovali auto. Následující den viděli, že vozidlo bylo zajištěné, proto odjeli autobusem a pak stopem do Polska. Do Nizozemí se dostali stopem a autobusem, odjeli tam kvůli této situaci. Do toho lesíku odjeli všichni dobrovolně. Je pravda, že na vozidle byly vpředu a vzadu jiné registrační značky. K dalším dotazům obžalovaný vypověděl, že tehdy vypil 3 piva a půl litru vodky, s poškozenou komunikoval lámanou angličtinou a češtinou, v lese M. R. s poškozenou komunikovaly česky. Pokud pije alkohol, obecně je v normální náladě, má přátelské chování. Pokud s poškozenou komunikovali, rozuměli si dobře. O výpovědi poškozené uvedl, že není pravdivá.

13. V hlavním líčení u krajského soudu uvedl, že přišel vysvětlit, co se stalo. Všichni se seznámili v práci a jeli společně na piknik grilovat a situace se vymkla. Nikdo předtím nepřemýšlel, že něco spáchá. Společně se domluvili, že pojedou na grilování. Pili alkohol. Pak jeli do lesa a on šel pro dříví. Když se vrátil, tak poškozená seděla s M. u ohně. Než jeli do lesa, tak jim poškozená nabídla extázi, každý ji užili. M. byla v autě, poslouchala hudbu a on poškozené nabídl sex a líbali se. A pak došlo i k orálnímu sexu. Když to viděla M., stala se z toho hádka. Pak situace byla ještě horší, vymkla se z kontroly. *Jde mi to těžko popisovat, protože jsem byl opilý a pod vlivem drog, je mi teď stydno o tom mluvit. Došlo k sexu mezi poškozenou a mnou a samozřejmě M. R. Nechci vám lhát, protože si všechno konkrétně nepamatuju. Cítím se vinným. Nechci to dávat za vinu poškozené nebo M. R. Po tom všem jsme si sedli do auta. Jestli jsem pomáhal při nástupu do auta M. nebo poškozené, to nevím. Potom poškozená na křižovatce vystoupila z auta. Jestli se chcete na něco zeptat, tak bez lhaní odpovím na tyto otázky. To je vše.*

14. Ještě předtím, než byly dřívější výpovědi tohoto obžalovaného přečteny, k dotazu svého

15. Po přečtení dřívější výpovědi obžalovaný vyslovil souhlas s tím, co dříve vypověděl, uvedl, že by chtěl dodat, že užili extázi, a to neříkal kvůli tomu, že to bude v jeho neprospěch.
16. K dotazu, pokud je mu předsedou senátu předestřeno, že vypověděl, že při orálním sexu R. s poškozenou měla poškozená svázané ruce, ale potom, když různě padaly, tak ty ruce už svázané neměla a následně potom uvedl, že když R. přišla s poškozenou do vozidla, tak ruce už měla zase svázané, zda to může vysvětlit, uvedl, že poškozená utíkala, tak jí R. doběhla a pak jí svázala ty ruce a kvůli tomu měla dvakrát svázané ty ruce.
17. Pokud mu bylo předsedou senátu předestřeno, že ve výpovědi neuváděl, že by poškozená utíkala, že uvedl, že R. přišla s poškozenou k vozidlu, aby se k tomu vyjádřil, obžalovaný vypověděl, že všichni tři stáli u auta a náhle poškozená začala utíkat. On nereagoval, ale běžela za ní R.
18. K dotazu, zda poškozená utíkala za situace, kdy měla svázané ruce, uvedl, že ne. K dotazu, když všichni tři stáli u vozidla a poškozená měla mít svázané ruce a pak začala utíkat, kdo jí ty ruce rozvázal, uvedl, že nechce vůbec lhát, v tom momentě tak to bylo. Ví, že měla svázaný jednou ruce a pak už neměla a začala utíkat. On jí nesvazoval ty ruce a ani jednou jí neudeřil, nemá, jak to dokázat.
19. K dotazu státního zástupce, pokud jde o vozidlo Škoda Citigo, kterým jeli na místo, kde se měla stát událost, která je popisovaná v obžalobě a které potom odstavili v Plzni, čím to bylo vozidlo, komu patřilo, uvedl, že bylo z půjčovny aut v Polsku.
20. K dotazu, pokud jde o ty značky na tom vozidle, že tam byly rozdílné, z jakého důvodu to bylo, uvedl, že jak jezdil do práce v , tak se mu jedna ztratila při jízdě, tak ji chtěl čímkoliv, *ted' to zni blbě*, ale nahradit. K dotazu, kde vzal tu značku, kterou nahradil, uvedl, že tam byli jiní Poláci, tak se jich ptal, jestli mu to může někdo zajistit, tak za drobnou částku 200, 300 Kč mu ji přinesli.
21. K dotazu svého obhájce, pokud uvedl, že užili drogy, resp. extázi, zda může upřesnit, co znamená užili drogy, uvedl, že všichni ve třech užili po jedné tabletce extázi a ještě měla poškozená nějaký pytlíček a v tom měla bílý prášek a říkala, že to je pervitin a že to jim nemůže dát, že je to pro někoho jiného.
22. K dotazu obhájce obžalované R., kdy skončila jeho známost s obžalovanou R., uvedl, že v Holandsku. K dotazu, zda se rozešli v dobrém nebo ve zlém, uvedl, že v nedobřem.
23. Obžalovaná R. se k výpovědím spoluobžalovaného nevyjádřila.
24. Následně byly přečteny výpovědi obžalované R., která poté vypověděla, že chce jenom dodat, že nevěděla, jak vypovídat, tak se chtěla zachránit a říkala, že všechno dělal H. *Jsem mladá a poprvé jsem byla zavržená, tak jsem byla pořád v šoku a nevěděla jsem, co se stane. To je všechno, co bych chtěla dodat.*
25. Obžalovaný H. k tomu uvedl, že podle toho, co vypovídala obžalovaná, tak sama říkala, že je mladá a byla ve stresu a v šoku, takže asi říkala nepravdivě výpověď, co se vůbec stalo.

Obžalovaná R se k tomu nevyjádřila.

26. Svědkyně, poškozená A S B, vypověděla ve věci obžalované R, že bydlí na ubytovně , kde je ubytována přes pracovní agenturu a pracuje ve firmě . V dané firmě se seznámila s osobami R H a M R. Dne 14. 04. 2017 měla jít do práce, avšak nešla a to z osobních důvodů. V době okolo 13:30 hodin jí zavolala na její telefon M R, kdy jí uvedla, že jsou před její ubytovnou a jestli by šla ven. Ona souhlasila a nasedla s ní do vozidla zn. Škoda, barvy, malého typu, RZ neví. Vozidlo mělo dvoje dveře na každé straně. K poznávací značce uvedla, že měla písmeno a a byla polské mezinárodní značky. Vozidlo řídil R H. Ona si sedla k nim do vozidla, kdy jeli k nim domů na adresu . V rámci rozhovoru ve vozidle uvedli, že chtějí jet do Holandska za prací. Následně všichni tři dojeli k nim do bytu na adresu , což bylo okolo 14 hodiny. V bytě začali popíjet alkohol, kdy pili pivo Braník. Ona se jim svěřila, že okolo páté hodiny musí jít na ulici, na ubytovnu a odnést si nějaké věci. Následně R H vytáhl vodku a tu začali všichni společně pít. Poté se nabídli H i R, že s ní pojedou na ubytovnu do ulice a pomůžou jí vzít věci. Ona s tím prvotně nesouhlasila, neboť viděla, že H pil alkohol a nechtěla, aby řídil. Postupem času, když vypila více vodky, jí to již bylo jedno a nakonec souhlasila, aby jí pomohli odvézt věci vozidlem. Následně mezi 16 až 18 hodinou, kdy přesně neví čas, opustili byt. Nasedli do vozidla, kdy ona si myslela, že pojedou na ubytovnu do , ale R H začal s vozidlem jezdit různě po Plzni. Kdy následně jeli někam směr Stříbro, do Kozulup a pak k nějakému lesu, kde poblíž jezdil autobus č. 57. Zde H otevřel vjezdovou bránu do lesa a pokračovali dál v cestě do lesa. Následně v lese posbírali dřevo a udělali oheň a opět začali popíjet vodku z nové lahve. Následně se byl na chvíli R H projít, kdy když přišel zpět k ohništi, tak se jí zeptal, jestli se jí líbí jeho přítelkyně R a jestli nechce do trojky. Aniž by čekal odpověď, tak na ní skočil a začal jí bít, kdy R se přidala a bila jí také. Poté jí H otočil a dal jí ruce za záda. V tu chvíli jí začala R svazovat ruce gumovým provazem s háčky na koncích, kdy se jim nemohla nijak bránit. Přičemž v jednu chvíli slyšela auto a oni jí řekl, že má být zticha, kdy uposlechl, neboť jí po celou dobu vyhrožovali, že jí zabijou. Když byla svázaná, tak jí H sundal kalhoty a přinutil jí, aby prováděla felaci, přičemž R držela její hlavu a tlačila jí hlavu směrem na penis, přičemž ona se nemohla bránit, protože měla svázané ruce. Po chvílce jí nechali a oni se začali spolu líbat. Toto se opakovalo několikrát. Následně R šla do vozidla a přinesla kuchyňský nůž o délce čepele cca 15 cm, černé plastové rukojeti a ostří bylo s drobnými zoubky. Tímto nožem jí jezdila po krku. V tu chvíli si myslela, že zemře, kdy jednání R přihlížel H. V tu chvíli asi zkolabovala, neboť se sesunula k zemi. Dále si vzpomíná, že jí H otočil na kolena, kdy klečela na kolenou s rukama svázanými za zády a H jí stáhnul kalhoty a kalhotky ke kolenům. Následně s ní měl pohlavní styk do análního otvoru a pak do vagíny. Ona se nijak nebránila, neboť měla hrozný strach, že jí ublíží. Dále uvedla, že to byla R, která chtěla, aby mezi ní a H byl sex, neboť to chtěla celou dobu vidět. Sama R přitom masturbovala, kdy si nejprve vytáhla menstruační tampon a následně si do vagíny strkala prsty. Následně musela orálně uspokojovat R, kdy R mezitím uspokojovala H rukou, kdy toto trvalo cca 5 minut. Poté to přestalo, kdy jí dala R cigaretu do pusy a říkala, aby jí vykourila, přičemž se asi jednalo o cigarety zn. LM. Pak R opět vzala nůž do ruky, kdy již věděla, že musí utéct, přičemž se jí podařilo postavit a začala utíkat a přitom se jí podařilo uvolnit provaz, s kterým měla svázané ruce za zády. R se za ní rozeběhla s nožem v ruce, kdy ji doběhla, ocitly se na zemi a křičela na ni, že je kurva. Následně byla odtažena k vozidlu, kde ji znovu svázali ruce a utáhli provaz ještě pevněji. Následně nastoupili do vozidla a z místa odjeli. Ona ve vozidle seděla za řidičem a R seděla vedle ní na zadním sedadle. Opět se jí podařilo uvolnit jednu ruku z provazu, a když stáli na semaforu u Škodovky v Plzni, tak se jí podařilo vyskočit z vozidla a utéct. Následně zastavila několik lidí, kteří jí zavolali policii. Dále uvedla, že v bytě na adrese , v jejich bytě, nechala červený batoh s komixem Marvel a dále tři knihy.

27. Poškozená byla vyslechnuta opakovaně, kdy dále setrvala na své původní výpovědi. Dále uvedla, že její pláštěnka zůstala v autě a muž a žena jí odcizili mobilní telefon zn. Camulus 5, který byl starý méně než týden a zakoupila ho asi za nejméně 1.000,- Kč v Tescu. Potom jí odcizili cestovní pas, identifikační kartu a batoh. V batohu byla knížka a univerzitní index. Pokud jde o zranění, tak měla modřiny a monokly na očích. Během útoku vědomí neztratila.
28. Svědkyně, poškozená A [REDAKCE] S [REDAKCE] B [REDAKCE], v hlavním líčení v trestní věci obžalovaného R [REDAKCE] H [REDAKCE] vypověděla, že muž měl [REDAKCE] oči, [REDAKCE] vlasy, byl [REDAKCE] postavy, nebyl hubený, měl [REDAKCE]. Pokud jde o jeho věk, hádala by mezi [REDAKCE], jmenuje se R [REDAKCE] (obžalovaný), v té době neznala jeho příjmení, je polské národnosti. Ta žena měla [REDAKCE] vlasy, jednu stranu hlavy měla [REDAKCE], byla možná trošku vyšší než ona, měla [REDAKCE] oči. Myslí si, že jí bylo [REDAKCE] nebo [REDAKCE], v práci jí říkali někdy S [REDAKCE] a někdy G [REDAKCE] (M [REDAKCE] R [REDAKCE]), je polské národnosti. Na ruku měla stopy po [REDAKCE]. Seznámila se s nimi v práci. Pokud jde o to vozidlo, byla to Škodovka, [REDAKCE] auto, [REDAKCE], registrační značka nebyla česká. Ti dva za ní přijeli na ubytovnu v [REDAKCE], odkud společně odjeli do bytu v [REDAKCE] ulici, kde ti dva bydleli, bylo to ubytování, které jim zajistila agentura. V bytě konzumovali alkohol, na začátku to bylo jedno možná dvě piva dohromady, potom přinesli vodku a kolu. Vypila asi dva panáky vodky s kolou, nebyla opilá, byla si vědoma všeho, co dělá, alkohol neměl vliv na její rozhodnutí. V odjezdu na piknik neviděla žádné nebezpečí, kdyby to byl jeden muž nebo dva muži, asi by s nimi nejela. Odjet na piknik byl nejspíš R [REDAKCE] nápad, vyjeli z centra do Křimic, dojeli na to místo, které ukázala policii, na místě v lese bylo ohniště. R [REDAKCE] šel pro dříví, ona a M [REDAKCE] R [REDAKCE] si sedly k ohništi a čekaly na obžalovaného. Když obžalovaný přišel, nemluvili spolu, prostě jí napadl. Výhrůžky padly určitě, že jí zabijí, že zemře, že bude pod zemí, že to bude její konec, že jí nikdo nenajde, bylo to současně s tím, co ji obžalovaný fyzicky napadl, vyhrožováno jí bylo po celou dobu incidentu. Výhrůžky padaly z úst obžalovaného i M [REDAKCE] R [REDAKCE]. V tom okamžiku se bála, měla strach, byla překvapená, myslela si, že zemře, že jí zabijí, byla si téměř jistá. S fyzickým napadáním začal obžalovaný, ihned se k němu ale připojila M [REDAKCE] R [REDAKCE], zdálo se jí, že to oběma dělá radost, že si to užívají. Byly to facky i rány hřbetem ruky. Potom M [REDAKCE] R [REDAKCE] přinesla z vozidla gumový provaz, obžalovaný jí dal ruce za záda, M [REDAKCE] R [REDAKCE] jí ruce za zády svázala, v tu dobu jí obžalovaný klečel na nohou, neustále jí oba vyhrožovali a bili. Potom byla donucena k orálnímu styku s obžalovaným, felace penisu obžalovaného nebyla z její strany dobrovolná, neví, jak dlouhou to trvalo, obžalovaný neejakuloval, po celou dobu měla ruce svázané za zády. Poté, co skončila felace penisu obžalovaného, obžalovaný jí řekl, aby orálně uspokojila M [REDAKCE] R [REDAKCE]. Předtím ale ještě došlo k nedobrovolnému pohlavnímu styku s obžalovaným. Během pohlavního styku, byla pasivní, ruce měla neustále svázané za zády, klečela na kolenou, obžalovaný byl za ní, neví, kdo z těch dvou jí sundal kalhoty a kalhotky. Pohlavní styk s obžalovaným trval pět nanejvýš deset minut, k ejakulaci obžalovaného nedošlo, obžalovaný neměl nasazený kondom, obžalovaný zasunul penis do její vagíny i análního otvoru. M [REDAKCE] R [REDAKCE] pohlavní styk natáčela na její mobilní telefon. Když skončil pohlavní styk, následoval nedobrovolný orální styk s M [REDAKCE] R [REDAKCE], neviděla jinou možnost, udělala to. K orálnímu styku byla donucena násilím, dali jí zase facku, znovu padaly výhrůžky, výhrůžky padaly od začátku do konce jejího zneužívání, neustále měla svázané ruce, v jeden moment se jí jedna ruka povolila, ale nic neudělala. Výhrůžky byly prostředkem toho, aby udělala to, co po ní chtějí. Svědkyně dále uvedla, že když M [REDAKCE] R [REDAKCE] poprvé držela nůž v ruce, mávala s ním u její tváře a kolem krku, s nožem se jí dotkla, bylo to tou ostrou stranou čepele, obžalovaný byl v té době blízko. Když M [REDAKCE] R [REDAKCE] přinesla nůž podruhé, měla uvolněnou jednu ruku a pokusila se utéct. M [REDAKCE] R [REDAKCE] jí asi po 10 metrech dostihla, chytla jí za nohy a boky. V tu chvíli tam přišel obžalovaný a znovu jí mlátil, byly to horší, daleko tvrdší rány, ona přitom ležela na zemi na břiše. M [REDAKCE] R [REDAKCE] jí pak znovu, pevněji, svázala ruce, donutili jí vlézt do auta, na místo za řidiče, obžalovaný řídil, M [REDAKCE] R [REDAKCE] seděla vzadu vedle ní, držela jí hlavu dolů a

zase jí mlátila. Pak z toho místa odjeli, vozidlo zastavilo v Plzni, na křižovatce Tylova x Skvrňanská, protože se jí ve vozidle podařilo rozvázat si ruce, v tomto okamžiku z vozidla utekla. Při útěku potkala dvě osoby, řekla jim, že byla okradená, znásilněná, a že jí bylo vyhrožováno, chtěla po nich zavolat policii. Obžalovaný a M. R. vše udělali společně, jeden věděl, co ten druhý dělá. Obžalovaný o noži věděl, byl vedle ní a viděl jak M. R. nůž používá, ví to stoprocentně. Pokud jde o poranění, měla škrábance a odřenininy, pohlavní orgány poraněny nebyly, vyšetření na gynekologii podstoupila. Na vše se snaží zapomenout, od té doby neměla přítele ani pohlavní styk, vyšetření krve za účelem zjištění možné nákazy pohlavní nemocí dosud nepodstoupila. Po celou dobu byla při vědomí. Pokud má popsat pohlavní styk s obžalovaným, byl krutý a surový. Křičela do té doby, než se objevil nůž, stejně ale věděla, že jí nikdo neuslyší. Útoky obžalovaného a M. R. by neodddělovala, vůli to dělat, viděla u obou stejně, pokud jde o brutalitu, nedělala by mezi nimi rozdíl. S M. R. se dobrovolně nelíbala, nechtěla s ní odejít do Nizozemí.

29. Nyní, v rámci dokazování u krajského soudu v novém hlavním líčení, byly výpovědi této svědkyně za souhlasu stran přečteny.
30. Obžalovaný H. k výpovědi svědkyně uvedl, že ji neudeřil, nesvazoval ani nenatáčel. K dotazu předsedy senátu, zda ji natáčel někdo jiný, uvedl, že ne, M. měla v ruce telefon, ale nenatáčela, nebyl použit. K dotazu, jaký telefon měla v ruce, uvedl, že to byl nějaký černý telefon, značku neví, sklo měl rozbité a pak zjistili, že se někde po cestě ztratil. K dotazu, čím to byl telefon, uvedl, že poškozené. K dotazu, jak ví, že sklo telefonu bylo rozbité, uvedl, že jak byla (poškozená) v bytě a psala sms, tak ho položila na stůl, tak viděl, že má rozbité sklo. K dotazu, proč obžalovaná R. měla na tom místě ten její telefon v ruce, z jakého důvodu, uvedl, že neví, proč ho měla na nějakou tu krátkou dobu. K dotazu, zda ví, co s ním potom obžalovaná R. udělala, uvedl, že si myslí, že ho dala buď do kapsy anebo do auta. Obžalovaná R. se k výpovědi svědkyně, ani k vyjádření obžalovaného H. nevyjádřila.
31. Jak již bylo shora uvedeno, nově byly v dané trestní věci vypracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, k osobě poškozené B. Znaleč byla vyslechnuta u hlavního líčení. V závěru uvedených znaleckých posudků znalkyně konstatuje, že v důsledku jednání, kterého se měli na poškozené dopustit oba obžalovaní, došlo u ní k rozvoji duševní poruchy, a to posttraumatické stresové poruchy, která ji omezovala na životě po dobu několika měsíců. Posuzovaná uvedla, že po dobu prvních šesti měsíců nebyla schopna fungovat prakticky vůbec, nebyla schopna si zajistit ani základní potřeby, potom se stav začal pozvolna upravovat. Vzhledem k tomu, že se v případě posttraumatické stresové poruchy jedná o duševní poruchu přechodnou a od vyšetřované události uběhly prakticky dva roky, aktuálně (k 26. 03. 2019 a 02. 12. 2019) již žádné klinické příznaky vyjádřeny nejsou, došlo tedy k uzdravě. Znaleč pak v závěru znaleckého posudku zpracovaného ke dni 02. 12. 2019 uvedla, že závěry posudku jsou shodné pro oba obviněné.
32. V rámci dokazování byl soudem proveden výslech a to především k bližší specifikaci průběhu a délky posttraumatické stresové poruchy (dále PTSP).
33. K dotazu předsedy senátu, zda lze nějak konkrétně vymezit tu dobu, po kterou se u poškozené projevovala ta porucha, znalkyně uvedla, že ta doba lze vymezit určitě v řádu několika měsíců, déle než půl roku, protože posuzovaná uvedla, že vlastně prvního půl roku nebyla schopná prakticky fungovat, pak se po dobu dalších několika týdnů až měsíců ten stav postupně upravoval, nicméně nelze to úplně objektivizovat, protože tam byla chyba, že už se ten posudek nezpracoval v tom přípravném řízení, protože když už to děláte s tak velkým odstupem, tak na tom člověku už v tu chvíli nic nevidíte, musíte se spolehnout jenom na ten jeho popis, už to nelze prokázat žádnými testy. Tím, že ona ani nenavštěvovala z mnoha důvodů žádného

odborníka, *já tam i v tom posudku píšu*, proč tu odbornou pomoc nevyhledala, jednak jazyková bariéra, jednak nedostupnost cizojazyčné péče nebo málokterý psychiatr je schopen vést terapii v angličtině nebo v nějakém jiném jazyku, a pokud chodíte soukromě, tak je to zase velice nákladné, takže těch důvodů, proč nevyhledala tu odbornou pomoc, tam bylo taky hodně, takže tady v tom případě se nelze ani opřít o to, že by byly nějaké zprávy od psychiatra a mohlo se nějak konkretizovat, že třeba při těch kontrolách to takhle průběžně bylo, takže tady v podstatě nelze nějak specifikovat.

34. K dotazu, jakým způsobem znalkyně určila tu dobu šesti měsíců, uvedla, že posuzovaná uvedla, že půl roku nebyla schopna vůbec fungovat a potom, že se to začalo spravovat.
35. K dotazu, jak se to tedy u ní projevovalo, znalkyně uvedla, že posuzovaná uvedla, že v těch prvních měsících nebyla schopná si ani zajistit ty základní potřeby, že byla opravdu odkázaná na pomoc okolí, že nebyla si schopná třeba dojít ani nakoupit, bála se lidí, bála se vycházet. Samozřejmě došlo k narušení i důvěry k lidem, došlo k narušení sexuálního života, nebyla schopná pohlavního styku, potom vlastně přišla o jakékoliv pozitivní požitky, takže nebyla schopna chodit do práce, bála se vycházet, trpěla úzkostmi, byly tam poruchy spánku v tom smyslu, že buď spala pořád, nebo nemohla spát vůbec, popisovala i poruchy příjmu potravy s tím, že měla dny, kdy nemohla pozít ani sousto, pak měla zase dny, kdy se záchvatovitě přejídala, to všechno do obrazu té posttraumatické poruchy patří. Ona to líčila opravdu věrohodně, nicméně líčila to už s odstupem v době, kdy už vlastně žádné z těchto příznaků nevykazovala. Tam nelze použít jinou diagnostiku. Znalkyně uvedla, že vycházela čistě z její výpovědi.
36. K dotazu státního zástupce, zda příznaky, které popisovala poškozená, odpovídají té stresové poruše, znalkyně uvedla, že ano, odpovídá to posttraumatické stresové poruše, která vlastně vzniká jako následek nějakého opravdu život ohrožujícího stavu. Posttraumatická stresová porucha se nevyvine proto, že se rozvádíte nebo že vás vyhodili z práce, ale tam musí jít o život. Tam v těch diagnostických kritériích je, že je to hrozivý zážitek katastrofického stavu, kdy se člověk cítí ohrožen na životě, což v tomto případě bylo a ta reakce vzniká s určitým časovým odstupem, takže může to být třeba po dvou, po třech měsících se ty příznaky mohou objevit, nemusí to být navázáno bezprostředně po té poruše. Člověk třeba po tom zážitku může ještě třeba měsíc, dva normálně fungovat a zhroutit se až potom, ale je to vyloženo v návaznosti na tu událost. Tam u té události se popisuje, že až do šesti měsíců se to může rozvinout po tom traumatickém zážitku a délka trvání většinou plně odezní do těch dvou let. Pokud by neodezněla, tak už je nutno to potom překlasifikovat na nějakou už další duševní poruchu chronického rázu, ale tady k tomu nebyl důvod. Znalkyně uvedla, že tam ty příznaky v době, kdy ji (posuzovanou) viděla, byly už odeznělé, *ale jak říkám, to bylo téměř už po těch dvou letech od toho zážitku. Spadá to do těch diagnostických kritérií.*
37. K dotazu předsedy senátu, zda poškozená sama říkala, že to trvalo tak půl roku, znalkyně uvedla, že ano, to uvedla sama, nechala ji volně to popsat, aby ji neovlivňovala nějakými otázkami, takže ji nechala hovořit a pak se doptávala. Tady byl problém i to, že když se to vyšetření dělá přes toho tlumočníka, tak je to vždycky trochu problematické, ale v každém případě ono v psychiatrii nebo i v medicíně prostě některé věci se nedají prokázat, třeba jako bolest, taky nedokážete dokázat tomu člověku, jestli ho ta záda bolí nebo nebolí, není na to žádná metoda, jak to zjistit, musíte se spolehnout na to subjektivní sdělení, tak stejně tady když ten člověk říká, že má úzkosti, neprokážete mu, že je nemá. Tam se musíte spolehnout opravdu na to, co vám ten člověk říká. V té psychiatrii ta diagnostika není o co objektivně opřít, vždycky se musíte spolehnout na to, co vám ten člověk říká, jak se u toho chová, jak se u toho tváří, jaké u toho má prožitky, ale to nejde změřit, zvážit, takže musíte tam hledat ty diagnostický kritéria, jestli to naplňuje nebo nenaplňuje a musíte se na to umět zeptat.

38. Následně paní znalkyni byla předestřena část výpovědi poškozené učiněné dne 06. 09. 2018 u Okresního soudu Plzeň – město ve věci sp.zn. 1 T 55/2018 na č.l. 430 – poslední odstavec shora konče slovy...“co nyní projednáváme.“
39. Znalkyně následně uvedla, že pokud je jí předsedou senátu předestřeno, že poškozená ve své výpovědi uvedla, že hledala práci, na jedné straně říká, že se jí to nepodařilo, protože neměla doklady, na druhé straně, že neměla chuť vycházet ven, k dotazu, jak se toto dá vysvětlit, uvedla, že ono to ale do té posttraumatické stresové poruchy zapadá, protože on člověk opravdu když je v tom stavu, tak ono je to takové jako velice rozporuplné. Na jednu stranu chce začít znovu, chce už to hodit za hlavu a ono to nejde, takže takové ty ambivalentní postoje, kdy člověk na jednu stranu chce, ale vlastně ani nechce, nemůže, neví, to je všechno na vrub tady tomu, kdy opravdu člověk je depresivní, úzkostný. Posttraumatická stresová porucha je doprovázena depresivní symptomatikou, člověk v depresi takhle prostě funguje, nic nemá smysl. Jeden den se ráno vzbudí, řekne si ano, hodím to za hlavu, vzdám se, půjdu do toho, ale ono to prostě nejde a druhý den má zase pocit, že nic nemá smysl, že je to takové jako na houpačce, takže ono tohle v podstatě, co bylo nyní citováno, není v rozporu s tím, co ona uvedla jí (znalkyni).
40. K dotazu obhájce obžalované R■■, pokud by poškozená uvedla kratší období, třeba jednoho měsíce, nebo delší třeba jednoho roku, zda by to také akceptovala v závěrech toho posudku, znalkyně uvedla, že ano, protože to není nic v rozporu s těmi diagnostickými kritérii. Tam není napsané, jak minimálně dlouho trvá, prostě v těch diagnostických kritériích je, že ta porucha se rozvine do šesti měsíců od stresující události, výjimečně i později, a trvá v řádu několika měsíců, ale do dvou let zpravidla odezní. Takže v podstatě i kdyby řekla (posuzovaná), že měsíc byla na tom špatně, tak je to akceptovatelné a nemluví to proti té diagnóze, i kdyby to byl měsíc jenom, ale těch šest měsíců to byly ty těžké příznaky, ona nebyla za šest měsíců zdravá, po šesti měsících se to začalo upravovat. I kdyby řekla, že rok se cítila špatně, tak to do toho zapadá. I kdyby řekla, že měsíc to bylo neúnosné, tak to opět zapadá do té posttraumatické poruchy, protože každý je trochu jiný a každý se trochu jinak vyrovnává s tím stresem.
41. Obhájcem obžalované bylo předestřeno, že na str. 26 posudku je uvedena věta: „Posuzovaná se poměrně vehementně brání tomu, aby byla vnímána jako oběť“, k dotazu, zda by znalkyně to mohla rozvést a upřesnit, uvedla, že člověk, když se stane obětí nějakého trestného činu, tak spousta těch lidí, kterým se něco takového stane, tak neakceptuje roli té oběti, je to psychologicky poměrně složitý prvek, ale když si přizná, že je ta oběť, *tak mě dostali, tak mě zlomili, já jsem ten neschopnej, já jsem ten, kterej se nechal dostat, takže ona se stavila do takové té pozice, já jsem silná ženská, mně tohle přece nezničí život, mě tohle přece nezlomí, já nechci, abych byla vnímána jako oběť. Bylo to hnusný, ale stalo se, něco jsem si z toho vzala, něco mi to vzalo, ale jdu dál, já nechci být dál vnímána jako oběť, já nechci být dál vnímána jako ta chudinka poškozená, kterou to semlelo*. Znalkyně uvedla, že to je častý prvek u znásilněných žen, že to takhle vnímají.
42. K dotazu, zda je to fakt nebo póza, znalkyně uvedla, že takhle to ty ženy prožívají, to nejde úplně odlišit, ona to takhle prezentovala. Do hlavy jí nikdo nevidí, takže jak to ona skutečně vnímá, tak je to jiný, ale prostě pro spoustu obětí znásilnění je potom důležité pro vlastní sebeúctu, aby si nepřestala vážit sám sebe, nezlomilo ji to, zvládla to, je silná, *i když to bylo ošklivý, i když mi to poznamenalo, tak jdu dál, tlustá čára*.
43. Znalkyně uvedla, že posuzovaná už špatně vnímala i to, že o tom musí po těch dvou letech znovu mluvit, že to musí znovu otevírat, *protože to už se vám nechce, protože to jsou ošklivý věci, na který nechcete vzpomínat, chcete na to zapomenout pokud možno, takže přijmout tu roli té oběti, já jsem ta chudinka, je těžký, zvlášť když je ta ženská emancipovaná a má nějaké ambice a ona chtěla studovat vysokou školu, pak se jí to tedy nějakým způsobem nepovedlo, ale to není ženská, jejíž ambicí je mít manžela a dělat mu servis,*

prostě ženská, která chce něčeho docílit, tak takhle to prostě ty emancipovaný ženský mají, že prostě nepřijímají tu roli té oběti.

44. Znalkyně dále k dotazu pokud se týká str. 27 - kapitola aktuální psychický stav, kdy je pod bodem osobnost poznámka: *patologicky strukturovaná, dominují emočně nestabilní rysy*, k dotazu, zda může uvést, v čem pokládá tu její povahovou strukturu za patologickou, uvedla, že ona (posuzovaná) má diagnostikovanou poruchu osobnosti, emočně nestabilní poruchu osobnosti, ta byla uvedena i v těch diagnózách a ta emočně nestabilní porucha osobnosti spočívá v tom, že lidé s tímto typem osobnosti jsou *řekněme* zranitelnější než osobnost zdravá a u ní vlastně ta porucha byla diagnostikována hlavně v době dospívání, kdy ona měla období, kdy se sebepoškozovala, což je pro tento typ poruchy osobnosti poměrně typické, ale často z toho ty lidi vyrostou. Maximum těch příznaků třeba je v té pubertě, v adolescenci, kolem té dvacítky, kdy opravdu se ty děvčata hodně sebepoškozují a *řekněme* že po třicítce se ty rysy, že už to potom není tak markantní, že s přibývajícím věkem se to usadí, *ale ona to sama uvedla, že jí tato porucha byla diagnostikována už v tom Řecku, tak jsem jí nemohla pomíjet a je opravdu fakt, že ty emočně nestabilní rysy tam u ní přítomny byly.* Tato porucha osobnosti není forenzně významná ve smyslu, kdyby byla pachatelkou trestné činnosti, tak tam vůbec není důvod tento typ poruchy zohlednit, protože nenarušuje ani rozpoznávací, ani ovládací schopnosti, nicméně člověk s takto *řekněme* křehkou osobnostní strukturou se stane obětí trestného činu, tak to snáší hůř a hůř se s tím vyrovnává než zdravá osobnost, takže ona je prostě predisponovaná k tomu, že se hůř vyrovnává se stresem a hůř snáší takovou tu zátěž, to je třeba i důsledek toho, že nedala *prvá* medicíny, prostě neunesla, ona to říkala, že neunesla ten stres. Emočně nestabilní osobnost takto prostě reaguje, že ten člověk na to třeba intelektuálně má, ale prostě neunes ten tlak.
45. K dotazu předsedy senátu, zda poškozená nějak vysvětlovala, proč hned nenavštívila nějakého odborného lékaře, znalkyně uvedla, že ona (posuzovaná) to vysvětlovala, ona jednak úplně si nebyla jistá, jak má pojištění, tam byl takovej nedorozumění ten status a jednak najít psychiatra, který je ochoten konzultovat anglicky, toto jsou všechno důvody. Ona je v Čechách, ona neumí česky nebo rozumí, ale není schopná se s tím doktorem dostatečně domluvit a u psychiatra tam je to jenom o tom povídání. Spousta těch obětí nevyhledá odbornou pomoc, protože se stydí, protože je jim to trapný, protože má strach. Ona to takhle popisovala, že jednak se bála, že nemá pojištění, že by to musela zaplatit a neměla na to peníze a jednak že se jí o tom nechťelo mluvit s cizím člověkem. Strašně moc obětí znásilnění nevyhledá žádnou odbornou pomoc, protože se stydí nebo tu odbornou pomoc vyhledají s velkým časovým odstupem.
46. Obhájce obžalované uvedl, že na straně 24 posudku bod označený jako psychiatrická anamnéza je napsána reprodukce poškozené: *V České republice jsem dvakrát navštívila psychiatra v Třemošné, jméno si nepamatuju, je to asi dva roky.* K dotazu, jestli ta tvrzená návštěva u psychiatra byla před nebo po této události, protože ten časový odstup dvou let vyhovuje oběma možnostem, znalkyně uvedla, že už si to přesně nevybavuje, ale má takový pocit, že to bylo před tou událostí, že to nebylo v návaznosti na to, protože ona (posuzovaná) byla v péči psychiatra od dětství, tak říkala, že měla z Řeka zkušenost, že jí to pomáhalo, tak navštívila psychiatra, ale nebyla spokojená nebo nesedli si. V psychiatrii je hrozně důležité, abyste tomu člověku věřil. Písemnost žádnou o tom jí (znalkyni) nepředložila, ona nevěděla ani jméno toho doktora, takže nebylo možný si ani vyžádat žádnou dokumentaci – předseda senátu v tomto směru konstatoval, že je tam napsaná poslední věta, že v souvislosti s prošetřovaným činem nevyhledala žádnou odbornou pomoc. Znalkyně k této poznámce uvedla, že to by zapadalo do toho, jak si to vyšetření pamatuje.
47. K dalšímu dotazu obhájce, pokud je jí předestřeno, že v posudku konstatuje, že ona (posuzovaná) relativně výjimečně užívala drogy, konkrétně marihuanu a výjimečně i pervitin, poněkud častěji alkohol, k dotazu, zda v době, která následovala po předmětné události, platí

totéž, zda také potom užívala po té události alkohol, marihuanu atd., znalkyně uvedla, že v tomto směru ona (posuzovaná) nepopisovala nějakou zásadní změnu zvyků, *já to vlastně mám i v tom posudku v souboru uvedeno. Já jsem u ní diagnostikovala závislost na tabáku a potom, že škodlivě užívá alkohol, to ještě není závislost, to jsou takový ty lidi, kteří třeba pijou na stres, pijou na radost a přechenou to občas. Je to takový předstupeň závislosti, kdy už se ten alkohol konzumuje řekněme v míře ne úplně zdravé, nicméně o závislost se ještě nejedná a co se týče toho občasného užití drog, tak v podstatě to dnes téměř patří ke kultuře. Ukažte mi mladýho, který si alespoň občas nedá trávu. U paní B. nejsou naplněny kritéria toho, že by byla závislá na pervitinu nebo marihuaně ani na tom alkoholu a nepopisovala žádné změny v tomto směru, jako že by víc pila, víc fetovala, tohle nepopisovala.*

48. K dotazu, zda je tedy předpoklad, že žila stejným způsobem, pokud jde o užívání návykových látek jako před předmětnou událostí, znalkyně uvedla, že víceméně ano, dá se to tak říct. Jediné, u čeho je problém trošku, je ten alkohol. Ona říkala, že ona to tak ale v životě má, že má období, kdy pije víc a kdy pije méně, ale to je tak jako celoživotně.
49. K dotazu předsedy senátu, kdy na str. 25 posudku, pasáž nealkoholové drogy je uvedeno: *Kouří nepravidelně dosud, někdy denně, pak má období, kdy nekouří vůbec. Marihuana ji uklidňuje. S jinými drogami zkušenost nemá.* K dotazu, zda se tam nějakým způsobem vyjadřovala, jak se ptal pan obhájce, že by právě v tomto období tu marihuanu užívala víc, znalkyně uvedla, že k tomu se nijak nevyjadřovala nebo nezmínila vyloženě, že by ji to nutilo víc tu marihuanu užívat. Pokud je tam uvedeno, že ji marihuana uklidňuje, k dotazu, jestli ji marihuana uklidňovala předtím nebo jestli ji uklidňuje pořád dál, znalkyně uvedla, že uklidňující účinek je jedním z účinků marihuany, takže ona uklidňuje všechny.
50. K dotazu, zda v době, kdy se měla stát ta trestná činnost a potom, než posuzovanou vyšetřila nebo i v době vyšetření, jestli i v té době brala marihuanu, znalkyně uvedla, že ano, tak jak to popisuje (znalkyně). Vycházím z toho, co jí posuzovaná řekla při vyšetření a když v době vyšetření řekla, že ji bere doteď, občas víc, občas méně, ona ji uklidňovala předtím, uklidňuje ji i teď. Marihuana je droga, kterou si spoustu lidí bere proto, že se chtějí tzv. vyklidnit.
51. K dotazu obhájce obžalované, zda v období po této události mohlo požívání alkoholu ovlivnit délku a způsob té traumatizace, znalkyně uvedla, že tohle už by byla hodně spekulativní otázka. Ona nebyla pořád pod vlivem. V podstatě alkohol má různé účinky v závislosti na množství. *Když si drám trochu, tak mi to může na chvíli ty problémy, že na ně zapomenou. Když si toho dám víc, tak to může ty problémy prohloubit, ale na tuble otázku se nedá jednoznačně odpovědět, to je prostě spekulace.*
52. K dotazu obhájce obžalovaného, zda znalkyně vychází z toho, že řekne někdo, že má problém nebo má úzkost, anebo zda znalkyně vychází i z těch ostatních skutečností, které jí třeba pacient sdělí, to znamená jeho problém třeba v práci, v osobním životě nebo zda vychází pouze z těch subjektivních sdělení toho vyšetřovaného, znalkyně uvedla, že ne, nikdy se nevychází pouze ze subjektivních sdělení. *Jak říkám, u těch vyšetřeních porováděných přes tlumočníka je trošku problém, protože tam nepoznám třeba ironii. Nicméně člověk, když mi vstoupí do ordinace, tak ta diagnostika začíná od toho, jak mi otevře dveře, já už sleduju, jakým způsobem zavřel dveře, jakým způsobem mi podá ruku. Když mi tam přijde dáma a tvrdí, že má strašný depresi a přitom je namalovaná, upravená, tak to vylučuje těžkou depresi. Takže všimáte si i těchto věcí. Všimáte si toho, jestli když o tom traumatizujícím zážitku mluví, jestli o tom mluví stejným stylem, jako když vám bude líčit, že včera byla v divadle nebo jestli se u toho třeba začne klepat nebo jestli se jí začnou rosit oči, takže tam si všimáte opravdu všeho. Takže není to opravdu jenom o tom, co vám ten člověk říká, ale i jak vám to říká. Bohužel u těch vyšetření přes tlumočníka tam jste ochuzenější o velkou část té věci.*
53. Předseda senátu konstatoval, že na str. 26 posudku je uvedeno: *K vyšetření přichází drobná mladá žena zanedbaného zevnějšku, neupravená, znečištěný oděv, špinavé nehty.* K dotazu, o čem to svědčí,

znalkyně uvedla, že to může svědčit o spouště věcí, minimálně to může svědčit o tom, že může to být člověk, který má problémy se sociálním zázemím, může to být bezdomovec, který se nemá kde umýt, může to být člověk, kterému je jedno, jak vypadá, takže v podstatě to, že někdo přijde špinavý, tak to svědčí o tom, že opravdu na sebe nedbá nebo že nemá potřebu se nějak opečovávat.

54. K dotazu obhájce obžalovaného, jakým způsobem škodlivé užívání dokáže ovlivňovat psychiku a to emoční prožívání toho člověka za té situace, kdy má konstatovanu tu emočně nestabilní poruchu, znalkyně uvedla, že to škodlivé užívání samo jako takové neovlivňuje vůbec nic, to je jako když se popisuje vztah toho člověka k té návykové látce. Samozřejmě, pokud je člověk pod vlivem alkoholu nebo pod vlivem marihuany, tak na to se taky nedá jednoznačně odpovědět, protože vždycky ten účinek návykové látky je subjektivní a vždycky závisí na několika faktorech, síla dávky, jestli užil tu látku sám nebo jestli ji užil ve společnosti, závisí na tom, jakou má náladu předtím. Když má dobrou náladu, je pravděpodobné, že po marihuaně bude *vysmátej*. Když má *blbou* náladu, je pravděpodobné, že naopak mu tu špatnou náladu prohloubí, takže ten efekt se nemůže nikdy úplně prediktovat a i jeden člověk může na stejnou dávku v různých situacích reagovat jinak, takže na to se nedá jednoznačně odpovědět, ale rozhodně to škodlivé užívání to neovlivňuje ten život jako takový, ale vždycky je nutno vycházet z té konkrétní situace po jednom konkrétním každém užití té návykové látky.
55. Pokud se týká str. 21 posudku - poslední odstavec shora, k dotazu obhájce, pakliže by tedy poškozená užívala pervitin ve spojení s tou její zjištěnou poruchou osobnosti, zda se dokáže vyjádřit, na kolik by to ovlivňovalo tu její psychiku a to emoční prožívání, znalkyně uvedla, že jestliže ona uvedla, že čtrnáct dní před tím činem si dala dávku pervitinu, pervitin účinkuje maximálně 48 hodin, takže v době, kdy se to stalo, tak ten pervitin neměl vůbec žádný vliv. On ovlivní psychiku v době, kdy je někdo pod vlivem a pokud nepropukne toxická psychóza, jakože v tomto případě nepropukla, tedy jako opožděná reakce na užití návykové látky, tak v podstatě je to naprosto irelevantní, to nemá vůbec žádnou souvislost. I kdyby byla čtyři dny předtím zfetovaná opravdu do němoty, tak jestliže v době činu v sobě nic neměla, tak ty drogy neměly žádný vliv.
56. Pokud se týká str. 29 posudku – druhý odstavec shora poslední věta, kde znalkyně konstatuje, že *díky poruše osobnosti je slečna B. psychicky zranitelnější než jedinci se zdravou osobnostní strukturou*, k dotazu obhájce, zda to může nějak rozvést ve vztahu k té poruše osobnosti plus to škodlivé užívání návykových látek, znalkyně uvedla, že už o tom mluvila, že v podstatě jedinci s poruchou osobnosti hůř snášejí stres, hůř se srovnávají s věcmi jako je rozvod a podobně, že to víc prožívají, víc dramaticky, pod stresem mají tendenci jednat zkratovitě nebo třeba u té emočně nestabilní poruchy osobnosti ty lidi mají tu tendenci to psychické napětí a ten psychický tlak řešit tím, že se třeba řízou nebo popálí cigaretou, protože oni říkají, že tělesná bolest je pro ně přijatelnější než ta psychická, že tou tělesnou tou přebíjí, takže tohle je podstata emočně nestabilní poruchy osobnosti, ale v podstatě ona je celkově zranitelnější, ona je díky té osobnostní struktuře prostě celkově zranitelnější a hůř se vyrovnává se stresovými situacemi, ale porucha osobnosti není nemoc, to je prostě celoživotní nastavení, má prostě nižší práh, má nižší frustrační toleranci.
57. K dotazu, nakolik zranitelnější, jestli to je možné nějakým způsobem predikovat, resp. jestli se dokáže vyjádřit, jak by se psychicky zdravý jedinec vypořádal s touto událostí, znalkyně uvedla, že na to odpovědět nelze. Každý je jiný, tohle by bylo opravdu teoretizování, které se nedá ničím podložit.
58. K dotazu, zda jí poškozená nějakým způsobem vysvětlila nebo hovořila o tom, proč se třeba nevrátila do svého rodinného kruhu, do své domovské země, znalkyně uvedla, že ona tam

uvedla, že se jí ulevilo nebo že ten stav se začal zlepšovat, když na pár dní do toho Řecku odjela, ale jenom na pár dnů, vrátila se. Nicméně ona pochází z poměrně složitého prostředí, otec tam nefiguroval vůbec, s matkou ne úplně ideální vztahy. Vyrosla na vesnici, na statku. Říkala, že jako dítě musela hodně dít a že v podstatě ona byla ráda, že vypadla, takže nebude se vracet do prostředí, ze kterého utekla, to by jí asi psychicky nepomohlo, takže ona to dětství v tom Řecku nelíbila úplně idylicky. Dětství jí (znalkyni) zhodnotila, že bylo špatné, strašné, že už by to nechtěla znovu zažít, tak proč by se tam vracela.

59. Obžalovaný H[] se dotázal znalkyně ohledně užívání pervitinu : *Vy jste říkala, že 48 hodin má vliv, ale já např. vím, že někteří lidé jsou pět dní vzbůru a pak mají ještě schizofrenický stav a pak taky, že říkáte, že dnešní doba je taková, že každý užívá běžné drogy a že je to norma. To si taky vybražují, že to není pravda, že v každé domácnosti asi nefunguje, že by každéj užíval drogy.*
60. Znalekyně k dotazu uvedla, že neřekla, že každý bere drogy nebo že jsou v každé domácnosti. Řekla, že mezi mladými je to dneska běžné, což bohužel je. Co se týče toho pervitinu, toho užití, pervitin v těle přetrvává maximálně 48 hodin, po maximálně 48 hodinách je z těla plně vyloučen a to, co popisuje pán (obžalovaný H[]), to je tzv. ta toxická psychóza. To je to, co říkala, to jsou ty zpožděné, protražované reakce, kde ty lidi třeba mají i ty halucinace i po delší době, ale to už je potom toxická psychóza, *to už se dostáváme jinde*, to je prostě následek užití té drogy, kdy se to zvrtně, ale tady k rozvoji toxické psychózy nedošlo nebo resp. nemá (znalkyně) k dispozici žádné důkazy, aby mohla říct, že byla (posuzovaná) v toxické psychóze a nevyplyvá to ani z té zprávy toho gynekologa.
61. Obžalovaný H[] uvedl, že jenom chtěl konstatovat, protože má zkušenosti, synovec bral drogy a dokonce byl i hospitalizovaný ve špitále a po hospitalizaci mu dali léky, že musí trvale užívat. Znalekyně k tomu uvedl, že ano, to je ta toxická psychóza.
62. Obžalovaná R[] neměla k závěrům znaleckého posudku připomínky.
63. Výpověď svědka T[] H[] byla v hlavním líčení za souhlasu stran přečtena. V hlavním líčení u okresního soudu ve věci obžalované R[] vypověděl, že v dubnu 2017 mezi 21 – 22 hodinou šel se svojí přítelkyní J[] Š[], poblíž křižovatky Tylova x Domažlická x Skvrňanská, kdy k nim přiběhla žena (A[] S[] B[], nar. []), která jim sdělovala špatnou češtinou, že byla znásilněna a okradena, přičemž na ní bylo vidět, že žena je v šoku, brečela, byla ušpiněná a prosila je o pomoc. Mluvila hodně špatně česky a chtěla, aby zavolali policii, že ji jakýsi muž, muži, znásilnil, v ruce měla tkaničku, kterou ji údajně svazovali. K dotazu svědek vypověděl, že žena měla otlacená kolena, jiného zranění si nevšiml. Dále vypověděl, že ta žena přímo, „že byla znásilněna“ neuvedla, mluvila ve smyslu, že ji nějakí chlapi nebo chlap drželi násilím a mluvila ve smyslu, že s nimi měla sex. Dále vypověděl, že si nevzpomíná, že by ta žena hovořila o tom, že by se jí něco ztratilo, nebo jí bylo něco odcizeno. Pak zavolal policii, která si tu paní převzala. K dotazu obhájce svědek vypověděl, že poškozená se nezminila o ženě, konkrétně nemluvila o tom, jestli to byl muž nebo žena. Obžalovaná se k výpovědi svědka nechtěla vyjádřit.
64. Ve věci obžalovaného R[] H[] u okresní soudu vypověděl, že, že v loňském roce, neví přesně měsíc, šli někdy po deváté hodině večer s kolegyní J[] Š[] z práce. Procházeli po Domažlické ulici, podél autobusového nádraží. Přiběhla k nim dívka, prosila je, aby zavolali policii. Dívka říkala, že je Řekyně, byla [] postavy, [] vlasá, na sobě měla nějaké černé legíny a nějaké tričko. Dívka byla hodně zašpiněná, jako od hlíny. Nevšiml si, že by dívka měla nějaká poranění, oděrky ani otlacení. Dívka u sebe neměla vůbec nic, ani doklady, ani telefon. Byla hodně vystrašená, brečela. Mluvila špatně česky, ale rozuměli jí, že jí znásilnili, mluvila o Polácích. Ptali se jí, odkud utekla, ukazovala ke Křimicím. To, co dnes uvedl u hlavního líčení, to

dívce rozuměl. Nepřipadalo mu, že by dívka byla pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky. Obžalovaní se k výpovědi svědka nevyjádřili.

65. Svědkyně J. Š. v hlavním líčení u okresního soudu ve věci obžalované R. vypověděla, že, že šla s kolegou, který ji doprovázel, z práce domů a kousek od autobusového nádraží k nim přiběhla slečna, hrozně plakala a opakovala pořád, ať zavolají policii, že byla pravděpodobně znásilněna, bylo jí ale hrozně špatně rozumět, byla to cizinka a neuměla pořádně česky. Jednalo se o ženu ve věku kolem ■ let, výšky asi ■ cm. Na jejím těle si nevšimla zjevného zranění. Žena také řekla, že nemá doklady ani mobilní telefon, že jí všechno vzali. Kolega pak zavolal policii. K dotazu svědkyně uvedla, že má dojem, že poškozená zmínila svůj mobil v souvislosti s doklady, protože říkala, že si nemůže zavolat sama, protože nemá u sebe mobil ani doklady. Dále svědkyně vypověděla, že ta žena říkala, že to byli Poláci, kolegové z práce. K dotazu obhájce svědkyně vypověděla, že to, že telefon byl odcizen, je spíše její domněnka, to neznámá, že jí byl odcizen. Výraz „ukradli“ žena neužila, neužila ani výraz „odcizeny“. Komunikace s tou ženou byla hodně složitá, mluvila hodně špatně česky, její rodný jazyk nepoznala.
66. V hlavním líčení ve věci obžalovaného R. H. u okresního soudu vypověděla, že někdy v březnu nebo v dubnu, bylo to na jaře, roku 2017, šla se svým kolegou T. H. z práce, šli přes autobusové nádraží, bylo kolem 20:45 hodin. Dívka běžela směrem od třetí brány k autosalonu, tam se potkali. Dívka byla asi ■ cm vysoká, měla ■ vlasy, ■ pleť, ■ oči, byla ■, bylo jí kolem ■ let. Na sobě měla černé legíny a nějaké tričko, byla špinavá od hlíny, tričko bylo roztržené. Dívka byla rozrušená, plakala, má pocit, že to byla Řekyně. Dívka měla špinavé ruce, poranění na ní nepozorovala, ukazovala jim tkaničku, že jí tím svazovali, žádných šrámů po svazování si nevšimla. Říkala, že šla s kolegy z práce, byli polské národnosti, že jimi byla znásilněná, že jim utekla z auta, pořád opakovala, aby zavolali policii. Říkala, že jí sebrali doklady, že u sebe nemá žádné věci. Přestože mluvila lámanou češtinou, tohle, co uvedla, to jí rozuměla. Nepřišlo jí, že by ta dívka byla pod vlivem alkoholu či jiných návykových látek.
67. Nyní, v hlavním líčení, byla výpověď svědkyně za souhlasu stran přečtena. Obžalovaní se k této výpovědi nevyjádřili.
68. V rámci dokazování byly dle § 213 odst. 1 tr.ř. stranám předloženy k nahlédnutí listinné důkazy shromážděné v přípravném řízení ve věci obou obžalovaných a následně i předložených v rámci dokazování u hlavního líčení u Okresního soudu Plzeň – město v případech obou obžalovaných.
69. V rámci prověřování poškozená A. S. B. policejnímu orgánu ukázala místo činu, které se nachází poblíž adresy v Břízkách ■, kde mělo dojít ke znásilnění. V rámci **ohledání místa činu** bylo zjištěno, že se zde nachází ohniště, kde byl nalezen nedopalek cigarety, skleněná lahev od lihoviny Gieroy o obsahu 0,5 l, hygienický tampon, nůž s černou rukojetí a gumové lano s háčky na konci, tzv. gumičuk. Byla provedena fotodokumentace.
70. Z **protokolu o provedení domovní prohlídky** na adrese ■, je zřejmé, že v rámci této prohlídky bylo zjištěno, že se zde nachází dvě prázdné lahve zn. Braník a jedna lahev vodky zn. Royal o objemu 0,5 l a nedopalek cigarety zn. LM. K domovní prohlídce byla provedena fotodokumentace.
71. V rámci pátrání po vozidle bylo toto kolem 22:00 hodin dne 14. 04. 2017 spatřeno hlídkou PČR na Americké třídě, kdy byl dán pokyn k zastavení, avšak vozidlo začalo ujíždět, došlo ke ztrátě kontaktu policie s vozidlem, přičemž později bylo vozidlo nalezeno v ulici Nad Dalmatinkou

v Plzni. V rámci povolené prohlídky jiných prostor ve vozidle zn. Škoda Citigo, přední r. z. ■■■■■ a zadní r. z. ■■■■■, obě polské státní poznávací značky, bylo zjištěno, že ve vozidle jsou rozsypany cigarety zn. LM a věci pocházející z další trestné činnosti jmenovaného a M ■■■■■ R ■■■■■. K protokolu o prohlídce jiných prostor byla provedena fotodokumentace.

72. Z **lékařské zprávy** plyne, že poškozená byla podrobena lékařskému vyšetření, kdy bylo zjištěno vnější zranění (hematomy), zranění pohlavních orgánů zjištěno nebylo. Plynovou chromatografií byl v krvi poškozené prokázán etylalkohol o koncentraci 0,02 g/kg a imunochemickým vyšetřením moče byly zachyceny u poškozené ve stopovém množství cannabinoidy. Poškozené byly vráceny věci, a to batoh (obsah specifikován na č. l. 217 spisu) a bunda s kapucí zn. Esmera. Tyto věci zanechala poškozená v motorovém vozidle Škoda Citigo.
73. Z **protokolu o prohlídce těla** poškozené vyplývá, že na těle poškozené bylo zjištěno zranění – hematom na horním víčku pravého oka, škrábance na krku a zádech, odřeniny na obou zápěstích. K úkonu došlo dne 15. 04. 2017 a byla provedena fotodokumentace.
74. V přípravném řízení byly ve věci obou obžalovaných vypracovány znalecké posudky z oboru kriminalistika - odvětví genetika a odvětví biologie, které však neprokázaly na zajištěných stopách přítomnost spermatu (kalhotky poškozené B ■■■■■), byla prokázána přítomnost lidské krve.
75. K osobě obžalované R ■■■■■ byl v přípravném řízení vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie**, kdy znalkyně po vyhodnocení získaných poznatků došla k následujícím závěrům. Posuzovaná netrpí a v době spáchání trestného činu netrpěla duševní chorobou v pravém slova smyslu, tedy psychosou. Znalecké vyšetření neodhalilo závislost na alkoholu či jiných návykových látkách. Posuzovaná je simplexní, nezralou osobností s rysy nedrzitelnosti a rysy dissociálními. Vývoj směřuje ke smíšené poruše osobnosti. Po stránce sexuální u ní není prokazatelná sexuální deviace v objektu či aktivitě. I v této oblasti se chová nezdrcenlivě v rámci své povahy. V době páchaní trestné činnosti netrpěla žádnou z uvedených duševních poruch. Po požití přesně nezjištěného množství alkoholu se nacházela ve stavu prosté, nekomplikované opilosti, v jejímž důsledku se její negativní povahové rysy zvýraznily. Není na alkoholu závislá, je a byla schopna se pít alkoholu zdržet. Patická opilost nepřichází v úvahu. Rozpoznávací schopnosti byly v době události plně uchovalé, ovládací schopnosti byly vlivem ovlivnění alkoholem nepodstatně snižované, avšak blíže stavu plného uchování. Ve střízlivém stavu jsou rozpoznávací i ovládací schopnosti uchovány. Pobyť posuzované na svobodě není nebezpečný, tudíž není navrhováno žádné ochranné opatření. Posuzovaná je schopna plnohodnotné účasti v trestním řízení, sebepoškozovací tendence nebyly zjištěny.
76. V rámci konaného hlavního líčení byl tento posudek za souhlasu stran přečten podle § 211 odst. 5 tr.ř. Obžalovaná k závěrům znaleckého posudku neměla připomínky.
77. V přípravném řízení byly ve věci obžalovaného R ■■■■■ H ■■■■■ rovněž vypracovány **znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie**. Tyto byly v nynějším hlavním líčení, stejně jako předtím u okresního soudu za souhlasu stran podle § 211 odst. 5 trestního řádu přečteny. Ze závěrů těchto posudků vyplývá, že obžalovaný netrpí a ani v době, kdy se dopustil trestného činu, netrpěl duševní chorobou ve smyslu psychózy, tedy stavem, který by náhle nebo plíživě rozvrátil jeho osobnostní strukturu, podsouval mu chorobné materiály pro jeho poznávací funkce a způsobilosti, chorobně řídil jeho chtění, vůli, konání anebo chorobně ovládal jeho prožívání, vnímání sama sebe a situačních podmínek jeho existence. Sexuální deviace ve smyslu chorobné preference patologických vzorců sexuálního chování u obžalovaného nebyla prokázána. Obžalovaný byl pod vlivem alkoholu, do tohoto stavu se však dostal sám, dobrovolně, znalý účinků alkoholu na svou osobu. Závislost na alkoholu či jiných

psychoaktivních látkách ve smyslu choroby nebyla prokázána. Patickou opilost lze u obžalovaného vyloučit, protože v posuzované době neztratil vědomí vlastní identity, vlastní osobnostní kontinuity ani spojitosti své osoby se svým konáním. Jeho jednání nebylo chaotické, nebylo přítomno chorobné vnímání reality s neexistujícími podněty, bylo cílené a nebylo v hrubém rozporu s jeho osobnostním uspořádáním. Ve střízlivém stavu je obžalovaný schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost, ze které je viněn, stejně tak je schopen své jednání ovládat. Pokud obžalovaný uvádí, že byl v době činu pod vlivem alkoholu, mohlo dojít až k podstatnému snížení jak rozpoznávacích tak i ovládacích schopností, nicméně jak výše uvedeno do stavu opilosti se dostal sám dobrovolně dostatečně znalý účinků alkoholu na sebe a své jednání. Pobyt obžalovaného na svobodě není zvýšeně nebezpečný, znalec nenavrhuje žádná léčebná opatření. V daném případě v úvahu přicházející nařízení protialkoholního léčení by při absenci motivace obžalovaného nepřineslo kýžený efekt. Obžalovanému ale nebrání nic v tom, aby sám o své vůli, pokud se pro to rozhodne, vyhledal příslušnou odbornou pomoc. Obžalovaný je schopen účasti u hlavního líčení.

78. V rámci konaného hlavního líčení byl tento posudek za souhlasu stran přečten podle § 211 odst. 5 tr.ř. Obžalovaný k závěrům znaleckého posudku neměl připomínky.
79. Státní zástupce v závěrečné řeči především shrnul před soudem provedené důkazy s tím, že výpověď poškozené v lze považovat za věrohodnou, když dosud vypovídala ve věci obou obžalovaných shodně. Pokud jde o tvrzení obžalovaného ohledně požití extáze, poukázal na výsledky lékařského vyšetření a odběru krve u poškozené. Poukázal též na závěry znaleckého posudku z odvětví psychiatrie z pohledu zjištění posttraumatické stresové poruchy u poškozené, stejně jako na závěry znaleckých posudků k osobám obou obžalovaných z téhož odvětví. Navrhl, aby jednání obou obžalovaných bylo kvalifikováno ve smyslu podané obžaloby s výjimkou ust. § 185 tr. zákoníku, kdy navrhl aby toto jednání bylo oproti obžalobě kvalifikováno též podle odst. 3 písm. c) § tr. zákoníku. V rámci navrhaných trestů odnětí svobody poukázal na osoby obou obžalovaný i na to, že oběma přitěžuje spáchání více trestných činů i brutalita jejich jednání s tím, že obžalované polehčuje doznání. Navrhl oběma uložit úhrnný trest odnětí svobody v rozmezí 6 až 7 roků se zařazením k výkonu trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou. Současně navrhl uložení trestu vyhoštění ve výměře u obou obžalovaných deseti roků. V případě obžalovaného H. [REDAKCE] navrhl uložení trestu propadnutí věci – použitého kuchyňského nože. Navrhl, aby obžalovaným byla uložena povinnost nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně škodu způsobené jednáním obžalovaných. V případě nároku poškozené toto ponechává na návrhu zmocněnkyně poškozené.
80. Zmocněnec poškozené v závěrečné řeči v podstatě reprodukoval již dříve uplatněný nárok poškozené na náhradu škody ve výši 560 000,- Kč a nemajetkovou újmu v penězích a tento nárok byl vyčíslen konečnou sumou 5 000 000,- Kč.
81. Obhájce obžalovaného H. [REDAKCE] v závěrečné řeči uvedl, že lze mít za prokázané, že skutek popsáný v obžalobě se stal, tento vykazuje znaky trestného činu a obžalovaný se k jednání, kterému je kladeno za vinu, doznal. Pokud je poukázáno na to, že čin byl spáchán se zbraní (nožem), z provedeného dokazování vyplynulo, že s nožem manipulovala výlučně spoluobžalovaná a mělo by tak být hodnoceno, nakolik měl obžalovaný úmysl se dopustit uvedené jednání se zbraní. Poukázal na vyšší míru zavinění spoluobžalované. Uvedl, že obžalovanému polehčuje doznání. Navrhl uložení trestu odnětí svobody mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby. V případě uplatněného požadavku na náhradu škody ze strany poškozené navrhl, aby byla odkázána na občanskoprávní řízení, neboť uplatněný nárok postrádá náležité zdůvodnění své výše.
82. Obhájce obžalované R. [REDAKCE] v úvodu uvedl, že nesouhlasí s právní kvalifikací tak, jak je obsažena

v původní obžalobě a tak, jak byla shrnuta v závěrečném návrhu státního zástupce. Zde se pak podrobněji zabíral závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie k osobě poškozené s tím, že nelze učinit závěry o charakteru zdravotních následků. V tomto případě navrhl, aby jednání obžalované bylo kvalifikováno pouze dle § 185 odst. 1), 2 písm. a, c) tr. zákoníku.

83. V dalším pak zpochybnil možnost jednočinného souběhu s dalšími, v obžalobě uvedenými, trestnými činy. Poukázal na polehčující okolnosti dle § 41 písm. l) (pomoc při objasňování trestné činnosti), dle písm. c) (čin spáchala pod vlivem závislosti), písm. b) (čin spáchala v silném rozrušení), písm. d) (čin spáchala pod vlivem hrozby nebo nátlaku). Poukázal též na věk obžalované. Navrhl uložení trestu odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby dle § 185 odst. 2) tr. zákoníku. V případě uplatněného nároku na náhradu škody ze strany poškozené navrhl, aby byla s tímto nárokem odkázána na občanskoprávní řízení.
84. Krajský soud na podkladě provedeného dokazování dospěl k závěru, že jednání obou obžalovaných je nutno kvalifikovat jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1), 2 písm. a, c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku a přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1) tr. zákoníku spáchané ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Pokud jde o zločin vydírání, pro který byla na obžalované podána též obžaloba, pak je třeba konstatovat, že trestný čin vydírání podle § 175 odst. 1 TrZ může být spáchán mimo jiné tím, že pachatel jiného násilím nutil, aby něco trpěl. Jestliže však to, k čemu pachatel jiného nutil, znamenalo strpět pohlavní styk, pak takové jednání pachatele nelze posoudit jako trestný čin vydírání podle § 175 odst. 1 TrZ, ale jde o trestný čin znásilnění podle § 185 odst. 1 TrZ, event. § 185 odst. 1, 2 písm. a) TrZ, pokud pachatel jiného násilím nutil k souloži nebo k jinému pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží.
85. Pokud jde o zločin znásilnění - čin je dokonán tím, že pachatel násilným jednáním nebo pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy jiného donutil k pohlavnímu styku. Vyžaduje se, aby pachatel dosáhl pohlavního styku. Pohlavním stykem je jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolaná pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání (§ 185 odst. 1 trestního zákoníku).
86. Realizace pohlavního styku je tedy možná jednak souloží, jednak jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží (§ 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku). Souloží naroveň jsou kladeny i tzv. orální pohlavní styk, tj. vkládání penisu do úst, resp. jeho sání (felace), dále zasunování pohlavního údu do konečníku (anální styk).
87. Pokud jde o ust. § 171 tr. zákoníku – omezování osobní svobody má soud za to, že v daném případě je nutno část jednání obou obžalovaných posoudit i podle tohoto ustanovení, neboť tohoto jednání se vůči poškozené dopustili oba obžalovaní tím, že poté, co se na ní dopustili sexuálního násilí, ji obžalovaná R. s vědomím obžalovaného H. svázala ruce a poté všichni nastoupili do vozidla obžalovaného, ze kterého se poškozené nakonec podařilo utéci.
88. Státní zástupce navrhl kvalifikovat jednání obou obžalovaných též dle § 353 tr. zákoníku. Tento návrh rovněž nebyl akceptován. K tomu je třeba uvést, že splní-li pachatel při zachování téhož skutku pohrůzku usmrcením, těžkou újmou na zdraví, nebo jinou těžkou újmou, bude trestný čin nebezpečného vyhrožování podle § 353 zpravidla konzumován závažnějším poruchovým trestným činem, v tomto případě trestným činem znásilnění.
89. Jak již bylo uvedeno, Vrchní soud v Praze svými shora uvedenými rozhodnutími rozhodl o příslušnosti krajského soudu jako soudu I. stupně k projednání daných trestních věcí s tím, že s ohledem na znalecké závěry o několik měsíců trvající posttraumatické stresové poruše u

poškozené B. by bylo možné právně posoudit následek stíhaného jednání jako těžkou újmu na zdraví, a potažmo kvalifikovat skutek mj. jako zločin znásilnění dle ustanovení § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku.

90. Zejména obhájce obžalované R. ve své závěrečné řeči možnost této právní kvalifikace zpochybnil. Poukázal na skutečnost, že první znalecký posudek a vypracovaný k osobě poškozené, by vypracován 26. 03. 2019, tedy s dvouletým časovým odstupem a problematičností s tímto časovým odstupem související konstatuje znalkyně ve svém posudku. Znalkyně připouští, že závěry jsou pravděpodobnější a opírají se o výlučně o subjektivní stesky, resp. vzpomínky poškozené. Obhájce uvedl, že obhajoba nechce v žádném případě zpochybňovat výpověď poškozené, která *je navíc v podstatě shodná s výpovědí její klientky*. Uvedl, že obžalovaná nechce žádným způsobem zlehčovat utrpení, které si poškozená musela projít a skutkový děj byl v tomto případě zjištěn před soudem I. stupně. Má však za to, aby obžalované nebyly přičítány následky, které nemají původ ve spáchaném skutku a v tomto směru poukázal i na to, že poškozená od dětství docházela k psychiatrovi kvůli depresím. Poukázal na to, že znalecký posudek vychází výlučně z výpovědi poškozené, která může být nějakým způsobem modifikována. Podle obhájce závěry znaleckého posudku spolehlivě neprokazují, že by byla naplněna diagnostická kritéria pro posttraumatickou stresovou poruchu.
91. V úvodu lze konstatovat, že každá posttraumatická porucha není bez dalšího těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku. Jako u každé poruchy zdraví je třeba i u PTSP nejen zkoumat, zda trvala delší dobu (alespoň kolem šesti týdnů), ale též zda minimálně po tuto dobu se projevovala jako vážná porucha zdraví. Povaha, délka trvání a intenzita PTSP je otázka expertní, takže ji vymezí znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ovšem zda se jedná o těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku je otázka právní, a proto o ní nerozhoduje znalec, ale v daném případě nyní soud. Právě v tomto směru byl také zaměřen v hlavním líčení v rámci dokazování výsledch příslušné znalkyně.
92. Vážná porucha zdraví nebo vážné onemocnění především znamená velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života poškozeného, musí být spojena s takovými potížemi, které sice trvají delší dobu, avšak i svou povahou překážejí poškozenému v jeho povolání a v obvyklém způsobu života, do něhož mu vážně zasahují tak, že se nemůže projevovat a chovat tak, jak bylo jeho zvyklostí a jak bylo nutné pro zajištění jeho životních poměrů.
93. Jak již bylo shora uvedeno, nově byly v dané trestní věci vypracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, k osobě poškozené B. – již byly popsány.
94. V rámci dokazování byl soudem proveden výsledek zaměřený k bližší specifikaci průběhu a délky posttraumatické stresové poruchy (dále PTSP), neboť v daném případě byla tato otázka důležitá i z toho pohledu, že k vyšetření poškozené znalkyní, bylo provedeno po vcelku dlouhé době. To samo osobě ale nemůže bránit k posouzení, zda u poškozené z důvodu úmyslného jednání obžalovaných došlo ke vzniku PTSP.
95. V tomto směru je nutné opětovně zmínit vyjádření znalkyně k dotazu, zda lze nějak konkrétně vymezit tu dobu, po kterou se u poškozené projevovala ta porucha, kdy znalkyně uvedla, že ta doba lze vymezit určitě v řádu několika měsíců, déle než půl roku, protože posuzovaná uvedla, že vlastně prvního půl roku nebyla schopná prakticky fungovat, pak se po dobu dalších několika týdnů až měsíců ten stav postupně upravoval, posuzovaná sama uvedla, že půl roku nebyla schopna vůbec fungovat a potom, že se to začalo spravovat.
96. Zde je třeba také zmínit, že obžalovaní ve své podstatě nezpochybnili výpověď poškozené a nakonec i soud výpověď poškozené považuje za věrohodnou. Znalkyně také popsala, jakým

97. Krajský soud tak po provedeném dokazování dospěl k závěru, že u poškozené se skutečně v příčinné souvislosti s úmyslným jednáním obou obžalovaných rozvinula vážná porucha zdraví, která jí výrazně omezovala po dobu nejméně šesti měsíců od spáchaného protiprávního jednání obžalovaných vůči její osobě. Z těchto důvodů lze proto uzavřít, že se jedná o těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku a v tomto směru toto zohlednil v popisu skutku, jakož i v právní kvalifikaci jednání obžalovaných ohledně zločinu znásilnění (viz výroková část rozsudku).
98. K osobám obou obžalovaných bylo zjištěno, že na území České republiky nebyli soudně potrestáni (předchozí rozsudek, pokud jde o obžalovaného H■■■■■, byl zrušen). Oběma obžalovaným polehčuje, že svojí výpovědí nepochybně napomohli orgánům činným v trestním řízení při objasňování své trestné činnosti. V případě obžalované R■■■■■ přihlédl k tomu, že protiprávního jednání se dopustila ve věku blízkém věku mladistvých. Přitěžuje jim, že spáchali dva trestné činy.
99. Po zvážení všech zákonných hledisek rozhodných pro účel trestu a výměry trest uložil soud oběma obžalovaným úhrnný trest odnětí svobody podle přísnější trestní sazby, tedy podle § 185 odst. 3) tr. zákoníku. Obžalovanému H■■■■■ byl uložen tento trest v trvání šesti roků, obžalované R■■■■■ v trvání pěti a půl roku (u obžalované bylo přihlédnuto i k tomu, že se protiprávního jednání dopustila ve věku blízkém věku mladistvých). Uložené tresty odnětí svobody jsou tresty ze zákona nepodmíněné. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody byli oba obžalovaní zařazeni v souladu se zákonem do věznice s ostrahou,
00. Oba obžalovaní jsou cizími státními příslušníky, kteří se na území České republiky zdržovali po velmi krátkou dobu, nemají k území České republiky žádné pracovní, rodinné či obdobné vztahy, přičemž jim v České republice nebyl udělen azyl. Proto jim byl oběma uložen též trest vyhoštění z území České republiky ve výměře deseti roků, tedy na horní hranici zákonného rozpětí (které činí od jednoho roku do deseti let).
01. Soud obžalovanému H■■■■■ dále uložil i trest propadnutí věci, a to kuchyňského nože, s černou plastovou rukojetí, o délce čepele 10 cm, neboť se jedná o věc, která náleží obžalovanému, a které bylo užito ke spáchání trestného činu.
02. Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se řádně a včas připojila se svým nárokem na náhradu škody způsobené poškozené vůči oběma obžalovaným, a protože o tomto nároku nebylo žádných pochyb, byla obžalovaným uložena povinnost zaplatit poškozené rukou společnou a nerozdílnou částku 6 564,11 Kč s příslušným úrokem z prodlení. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky proplatila náklady za ošetření poškozené A■■■■■ S■■■■■ B■■■■■ ve výši 6 564,11 Kč, a proto soud rozhodl o povinnosti obžalovaných zaplatit na náhradu škody jmenované poškozené společnosti v požadované výši rukou společnou a nerozdílnou.
03. Zmocněnec poškozené B■■■■■ předložil soudu připojení se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody způsobené trestným činem obžalovaných. Poškozená svůj záměr uplatnit nárok na náhradu škody či nemajetkové újmy v penězích vyjádřila již dříve v samostatně vedených

trestních řízeních obou obžalovaných u Okresního soudu Plzeň – město.

104. Poškozená B. [redacted] uplatňuje náhradu škody ve výši 560 000 Kč jakožto ztrátu na výdělku. Poškozená uvádí, že byla zaměstnána v [redacted] firmě [redacted], spol. s r. o se sídlem [redacted] s tím, že její měsíční příjem byl 20 000 Kč. Předmětné trestní jednání se stalo v dubnu roku 2017 a od této doby poškozená není schopna vykonávat jakékoliv zaměstnání. V důsledku uvedeného jednání přišla o své zaměstnání a vzhledem k absenci finančních prostředků nebyla dále schopna hradit sociální pojištění, což mělo za následek vyřazení evidence a poškozená tak nemá nárok na jakoukoliv pomoc od státu a dále nemůže být vedena na úřadu práce. Rovněž neobdržela nemocenskou od svého zaměstnavatele. Majetková škoda tedy spočívá v ušlém výdělku, a to od měsíce dubna 2017 do srpna 2019.
105. Dále poškozená uvádí, že jí vznikla též majetková škoda ve výši 11 899 Kč, přičemž uvedla hodnotu zničeného batohu, telefonu a pasu a rovněž vyčíslila hodnotu finančních prostředků za účelem získání nového cestovního pasu a s tím spojené stravné:
- batoh – 3 000 Kč
 - telefon – 1 000 Kč
 - cestovní průkaz – 100 EUR
 - cestovné za účelem vyřízení cestovního průkazu – 100 EUR
 - stravné po dobu cesty (viz výše) – 100 EUR.
- Částky uvedené v měně euro byly přepočítány průměrným kurzem České národní banky pro rok 2017 (1 EUR = 26,33 Kč).
106. Poškozená prostřednictvím svého zmocněnce dále uvádí, že jednáním obžalovaných jí byla způsobena závažná porucha zdraví a dále poškozená trpí vážnými psychickými problémy. U poškozené se projevila PTSP, která má za následek, že poškozená žije v neustálém strachu a hrůze z cizích lidí a není schopna prožívat pocit štěstí. Nedůvěřuje ani lidem – profesionálům ve svém oboru. Z uvedeného důvodu se tedy poškozená odmítala podrobit jakékoliv terapii či lékařskému vyšetření nebo léčení.
107. Poškozená poukázala na ust. § 2 odst. 2 zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů, a na ust. § 2 odst. 4 písm. d) téhož zákona. Bylo poukázáno na věk poškozené s tím, že zejména osobní a rodinný život měla a má před sebou. Bylo poukázáno též na to, že posuzovaná věc je mediálně známá a poškozenou lze snadno identifikovat. Bylo rovněž poukázáno na Prohlášení o dopadu trestného činu na život poškozené, který vlastnoručně dne 23. 08. 2019 vlastnoručně podepsala. Rovněž bylo zmíněno, že je zázrakem, že se poškozené podařilo utéci a zachránit si život.
108. V závěru uvádí, že jí v důsledku jednání obžalovaných vznikla celková újma ve výši 5 000 000 Kč, s jejímž nárokem na náhradu majetkové a nemajetkové újmy se připojuje k trestnímu řízení a navrhuje, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovaným povinnost nahradit tuto majetkovou a nemajetkovou s přiznáním úroku z prodlení dle platné reposazby České národní banky z částky 5 000 000 Kč ode dne právní moci rozsudku do zaplacení.
109. K takto uplatněnému nároku je nutno uvést následující. Nemajetková újma v penězích byla zakotvena v občanském zákoníku účinném do 31. 12. 2013 v ustanovení § 13 občanského zákoníku, jímž je realizováno všeobecné právo na ochranu fyzické osoby a její osobnosti (§ 11 občanského zákoníku). Podle § 13 odst. 1 občanského zákoníku má fyzická osoba právo se domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů na ochranu její osobnosti, aby byly

odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění. Pokud by se nejedilo postačujícím zadostiučiněním podle § 13 odst. 1 občanského zákoníku, zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích § 13 odst. 2 občanského zákoníku.

110. Pokud jde o požadovanou nemajetkovou újmu v penězích, přiznání požadovaného nároku záleží na volné úvaze soudu se zohledněním všech okolností případu (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 06. 2013, sp.zn. 8 Tdo 46/2013). Způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích upravuje § 13 odst. 3 občanského zákoníku
111. Osobnost člověka je podle § 81 odst. 1 o. z. chráněna, a to včetně jejích přirozených práv, z nichž nejdůležitějším právem je právo na život, dále právo na zdraví, lidskou důstojnost atd. (§ 81 odst. 2 o. z.). Podle § 82 odst. 1 o. z. má člověk, jehož osobnost byla dotčena, právo domáhat se především toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno, a dále i odstranění následku provedeného zásahu. Pro takové případy lze využít ustanovení části čtvrté, hlavy třetí, oddílu třetího a pododdílu druhého (ust. § 2956-2968 o. z.) k náhradě při újmě na přirozených právech člověka.
112. Podle § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části občanského zákoníku (tedy i ustanovením § 81 o. z.), nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Pro náhradu nemajetkové újmy při tom obdobně platí pravidla o povinnosti nahradit škodu (§ 2894 odst. 2 o. z.).
113. Nemajetková újma představuje nepříznivý dopad škodní události do jiných hodnot, než je jmění, proto jde o škodu ideální, imateriální, za kterou náleží poškozenému peněžitá satisfakce, projevuje se tedy v těžce definovatelné sféře vnímání obtíží, nepohodlí, stresu a jiných nežádoucích účinků spojených se zásahem do základních lidských hodnot (viz komentář Vojtek, P. K § 2956 – v aplikaci ASPI).
114. Nemajetková újma se podle § 2951 odst. 2 o. z. odčiní přiměřeným zadostiučiněním, které musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. V trestním řízení lze nemajetkovou újmu nahradit pouze v penězích (§ 43 odst. 3 tr. řádu). Podle § 2957 o. z. musí být způsob a výše přiměřeného zadostiučinění určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné (např. úmyslné způsobení újmy).
115. K uplatněnému nároku poškozené je třeba v první řadě uvést, že tento byl v písemné podobě vypracován ke dni 23. 08. 2019 a ve stejné podobě pak přednesen i u hlavního líčení před Krajským soudem v Plzni a bylo na něj poukázáno v rámci závěrečné řeči zmocněnce poškozené. Nebylo tedy reagováno na závěry psychiatrického znaleckého posudku vypracovaného ke dni 02. 12. 2019 k osobě poškozené. I z toho pohledu je nutné přihlížet zejména k výši uplatněnému nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích.
116. Nejprve k nároku na náhradu majetkové škody, jak bylo shora uvedeno. V tomto směru je nutno uvést, že i když soud nemá pochybnosti o tom, že škoda způsobená ztrátou na výdělku, na zničených předmětech a s tím spojené náklady na pořízení nových (cestovní pas) skutečně vznikla, uplatněný nárok co do jeho výše je však nepřezkoumatelný, neboť výše způsobené škody nebyla dostatečně prokázána, např. doložením potřebných účetních dokladů včetně vyjádření zaměstnavatele o pracovním zařazení poškozené, výši jejího výdělku a o tom, o jaký pracovní poměr se jednalo. Proto bylo nutno v tomto směru odkázat poškozenou s jejím nárokem na občanskoprávní řízení.

117. V podstatě stejná situace je i v případě, pokud jde o nárok poškozené na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Soud v žádném případě nezpochybňuje oprávněnost takového nároku, což plyne i ze závěrů psychiatrického znaleckého posudku vypracovaného k osobě poškozené. Soud však postrádá případný znalecký posudek, který by předmětný nárok v uvedené výši potvrzoval, či upřesňoval. Je nezpochybnitelné, že poškozená se násilným jednáním i verbálními projevy úmyslu obou obžalovaných důvodně obávala o svůj život. Podle znaleckého posudku z odvětví psychiatrie došlo u poškozené k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která ji omezovala na životě, kdy tato omezení vymezila na dobu šesti měsíců s ohledem na tvrzení poškozené, a kdy poté došlo u ní k uzdravě. Soud nezpochybňuje tvrzení poškozené o době jí popsaných potíží. Přesto uplatněnou výši nároku na nemajetkovou újmu v penězích (pokud by se odečetla výše uplatněného nároku na majetkovou újmu) považuje soud v dané chvíli za neprokázanou a proto bylo nutno v tomto směru odkázat poškozenou s jejím nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích na občanskoprávní řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 29. ledna 2020

JUDr. Přemysl Špicar v.r.
předseda senátu